

Z Á Z N A M Z D I S K U S I E

- Názov podujatia: **Diskusné fórum: CSP a CMP V (Konanie na súde druhej inštancie)**
- Druh podujatia: **diskusné fórum je posledné z piatich diskusných fór k jednotlivým aplikačným otázkam a problémom nových procesných predpisov**
- Miesto konania: **Justičná akadémia Slovenskej republiky, Suvorovova 5/C, 902 01 Pezinok**
- Garant podujatia: **JUDr. Jana Bajánková** (predsedníčka Rady Justičnej akadémie Slovenskej republiky; predsedníčka občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky; externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky)
- Moderátor podujatia: **JUDr. Katarína Gešková, PhD.** (členka Katedry občianskeho a obchodného práva, Právnická fakulta, Trnavská univerzita v Trnave)
- Názov projektu: **Rozvoj systému špecializovaného vzdelávania sudcov a justičných zamestnancov (kód projektu ITMS2014+: 314021M248)**

Hlavní účastníci diskusného panelu:

- **JUDr. Jana Baricová** (externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky)
- **JUDr. Soňa Mesiarkinová** (externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; predsedníčka senátu, občianskoprávne kolégium, Najvyšší súd Slovenskej republiky, t.č. stáž na Ústavnom súde Slovenskej republiky)
- **JUDr. Oľga Trnková** (predsedníčka senátu, občianskoprávne kolégium, Najvyšší súd Slovenskej republiky)
- **JUDr. Rudolf Čirč** (externý člen pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky, predseda senátu, občianskoprávne kolégium, Najvyšší súd Slovenskej republiky)
- **doc. JUDr. Peter Molnár, PhD.** (externý člen pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; Katedra občianskeho práva, Právnická fakulta Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach)
- **JUDr. Miriam Imrich Breznoščáková, PhD.** (externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; Notárska komora Slovenskej republiky)
- **JUDr. Viliam Karas, PhD.** (Slovenská advokátska komora)
- **JUDr. Jozef Zámožík, PhD.** (člen Katedry občianskeho a obchodného práva, Právnická fakulta, Trnavská univerzita v Trnave)

Otvorenie podujatia

Vítam Vás na dnešnom podujatí, je to piate. a v tomto roku posledné Diskusné fórum k CSP a k CMP, dnes na tému „odvolacie konanie“. Program dnešného stretnutia pozostáva prevažne z otázok, ktoré prišli z vašich súdov, otázky sú zosumarizované v materiáli, ktorý máte pred sebou, takže budeme postupovať podľa neho. Otázok bolo požehnané a aj z toho dôvodu sme sa rozhodli, že sa budeme zaoberať a venovať len odvolaciemu konaniu.

Dovoľte mi privítať našich hostí (panelistov), ktorí pomôžu nájsť odpovede na dnešné otázky, po mojej pravici sedí **JUDr. Jana Bajánková** - garant programu (predsedníčka Rady Justičnej akadémie Slovenskej republiky; predsedníčka občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky; externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky), **JUDr. Oľga Trnková** (predsedníčka senátu, občianskoprávne kolégium, Najvyšší súd Slovenskej republiky), **JUDr. Rudolf Čirč** (externý člen pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky, predseda senátu, občianskoprávne kolégium, Najvyšší súd Slovenskej republiky), **JUDr. Soňa Mesiarkinová** (externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; predsedníčka senátu, občianskoprávne kolégium, Najvyšší súd Slovenskej republiky, t.č. stáž na Ústavnom súde Slovenskej republiky), **JUDr. Jana Baricová** (externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky), **JUDr. Miriam Imrich Breznoščáková, PhD.** (externá členka pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; Notárska komora Slovenskej republiky), **JUDr. Viliam Karas, PhD.** (Slovenská advokátska komora) a **doc. JUDr. Peter Molnár, PhD.** (externý člen pedagogického zboru Justičnej akadémie Slovenskej republiky; Katedra občianskeho práva, Právnická fakulta Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach).

Ja by som chcela len zdôrazniť, že formátovo ide o diskusné podujatie, to znamená, že nejde o prednášku štandardnú, preto vás chcem vyzvať, aby ste sa nebáli, pýtali sa, konfrontovali svoje postupy s vašimi kolegami z iných súdov. Tá atmosféra tu býva naozaj veľmi priateľská, veľmi otvorená a verím, že tomu bude tak aj dnes.

Otázka č. 1 – Odstraňovanie vád konania

Pustíme sa do prvej otázky, prvá otázka sa týka „odstraňovania vád odvolania“. Vieme, že odvolateľ je povinný uviesť odvolacie dôvody, je povinný uviesť ich v rámci odvolacej lehoty a odvolací súd je nimi viazaný. Odvolací súd položil otázku, ako naložiť s odvolaním, ak odvolateľ v odvolaní neuvedie žiadny odvolací dôvod, len svojimi slovami popisuje, že rozhodnutie je nezákonné, nespravodlivé, nestotožňuje sa so závermi okresného súdu a uvádza opakovane tvrdenia, ktoré prezentoval pred súdom prvej inštancie. Otázka je, či je správny postup, ak odvolací súd takéto odvolanie odmietne z dôvodu, že nemá náležitosti. Z otázky vyplýva, že problém teda je aj s odvolaniami, ktoré podávajú aj právni zástupcovia s tým, že sa len vymenujú dôvody a nie sú bližšie konkretizované, takže iba odkaz na §§.

- My máme skôr opačný problém, že sú priveľmi rozsiahle odvolania. Nepamätám si, že by sa nám stalo, že niekto len poukáže alebo cituje vlastne jednotlivé odseky nejakého ustanovenia. Myslím si, že na túto otázku sa nedá nejako paušálne odpovedať, pretože ja osobne si myslím, že ten kto píše odvolanie, nemusí ísť presne podľa nejakého ustanovenia a povedať tam konkrétnu formuláciu ako je v zákone. Mám pocit, že sa stáva, že sa to tom tak formálne nejakým spôsobom uvedie a potom sa aj tak hovorí niečo v tých odvolacích dôvodoch a samozrejme keď nie sme nimi viazaní, mali by sme byť schopní, vlastne aj keď on nepovie, že je to ten odvolací dôvod, priradiť ho ku konkrétnemu odseku alebo písmenku v rámci tých odvolacích dôvodov. Nemusí to on tak formulovať, to by sme boli priveľkí formalisti. Ja si neviem predstaviť, že v nejakom odvolaní, keď ja z toho spisu vidím, že ten rozsudok je zlý, že je nesprávne rozhodnuté, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tými tvrdeniami, ktoré sú zopakované v odvolaní a sú zásadné na posúdenie vecnej opodstatnenosti žaloby, aby som to odmietla len preto, že jednak je to jednoduchšie pre sudcu odvolacieho súdu, samozrejme riskujem tam ústavnoprávny rozmer takéhoto postupu, ale proste opakuje sa stále tá

požiadavka princípu spravodlivosti. Takže myslím, že ten formalizmus asi nie je namieste. Myslím si, že paušálne sa nedá na to odpovedať, závisí to od spisu. Ďakujem.

- Ja si osobne myslím, že sa to nedá paušalizovať, nedá sa na to povedať nejaký generálny právny záver. Sú dve roviny, ktoré ja vnímam. Doplnenie tejto otázky vnímam v tom smere, že ak tam nie sú žiadne dôvody, potom budem z nich ťažko budem niečo vyvodzovať. To je jedna vec. Druhá vec je tá, že nemusia byť označené alebo priradené k nejakému paragrafu. Tu sa zhodneme, že by to bol naozaj veľký formalizmus, ak by každú vetu začal ...a tento dôvod podľa §, to by bol naozaj zvláštny postup. Takže tam sú dve roviny. Pristupuje sa k obsahu, kto ako obsah vyhodnocuje.
- Ja by som doplnila, že na druhej strane nestačí uviesť zákonné ustanovenia a k nim nič, najmä keď to píše ako advokát, všeobecne by som mohla asi povedať, že tie podania písané advokátmi by sa mohli posudzovať alebo mali posudzovať trochu prísnejšie, lebo aj v CSP máme dosť ustanovení, vrátane základných článkov o tom, že ak sa niekto prihlási k povolaniu advokáta, ktoré vykonáva, teda sa má za to, že ho vykonáva s určitou odbornosťou a keď si zoberiete aj zákon o advokácii, aj tam to máte napísané a v prípade, že by ste odmietali to odvolanie, prípadne aj dovolanie, len to tam treba napísať, aké má ten advokát povinnosti. Vždy závisí výsledok toho konania aj na tom, ako to odmietajúce rozhodnutie odôvodní, ak to proste odôvodní tým, že súd urobil všetko preto, aby pochopil o čo tu ide a nepodarilo sa mu to, tak potom sa nedá nič robiť, tam treba vždy napísať aj tým advokátom - „pozor dámy a páni, tu máte povinnosti, ktoré vám zákon ukladá a tie musíte dodržiavať“. Inak by som sa tiež stotožnila asi s tým, že naozaj tá spravodlivosť má prednosť a ja keď to viem vydedukovať, najmä keď je to odvolanie ako podanie podané amatérom, posúdim to podľa obsahu, keď ja viem proste o čo mu ide, aj keď zopakuje v odvolacom konaní tie námietky, ktoré mal predtým, prípadne uvedie, že sa s tým súd nevysporiadal. Tak ako vždy, aj z hľadiska takej tej spravodlivosti, skôr mu to vecne prejednáam a zamietnem to, ako to odmietam z formálnych dôvodov. Na to si my musíme zvyknúť, že my proste musíme nejako ten prílišný formalizmus zo seba dostať von. A skutočne, aj keď nie je to ľahké, naozaj to treba posudzovať podľa toho, ako mi to príde a aj toho, čo v tom vidím a chcem vidieť, ale mám za to, že tých advokátov by sme mali fakt prísnejšie posudzovať.
- Pokiaľ ste položili tú otázku, tak jeden problém vidím v tom, že teda máme tu odvolanie, kde sa uvádza § 365 CSP, vymenuje písmená a neuvádza nič iné. Jeden problém na začiatku je, či uviedol alebo neuviedol odvolacie dôvody, lebo aj keď si pozriete komentár, tak komentár hovorí, že nestačí v odvolaní odkaz na tie § 365 a/ b/ písmenko, ale treba to špecifikovať a potom vidím v tom následne ďalší problém, ak ich tam neuviedol. Teda ak vychádzame z toho, že keď uviedol len písmenka, čo ak sa budeme držať aj komentára, že vlastne neuviedol nič a je pravda, že odvolanie má obsahovať všeobecné náležitosti a obligatórnou náležitosťou odvolania sú aj odvolacie dôvody. CSP hovorí, že na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzývam. Je teda problém, keď si porovnáte OSP a CSP. O.s.p. upravoval v § 205, že rozsah a odvolacie dôvody možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Tak isto to upravuje aj CSP, teda upravuje, že rozsah možno rozšíriť a súčasne odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať do uplynutia odvolacej lehoty. Teda keď vychádzam z toho, že v podstate tam neuvádza odvolacie dôvody a judikatúra podľa O.s.p. mala ten záver, že rozšíriť rozsah a odvolacie dôvody možno len do uplynutia, ale keď odvolanie neobsahuje žiadne odvolacie dôvody, tak v takom prípade nemožno rozšíriť niečo čo tam nie je a nejde teda o doplnenie obligatórnej náležitosti - odvolacích dôvodov, ale v takom prípade ide o odstránenie vady odvolania o náležitosť odvolania a v takom prípade stačí, ak to odvolateľ urobí pred uplynutím odvolacej lehoty. Mnohé tie odvolacie rozhodnutia, ktoré odmietajú, poukazujú práve na to, že táto judikatúra podľa CSP je už prekonaná, práve tým znením, že na doplnenie sa nevyzýva, ale zostáva tam, že rozsah možno rozšíriť a súčasne odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať. Preto otázka skôr znie tak, či sa skutočne zneniu CSP podarilo prekonať tú starú judikatúru a či ak tam nie sú odvolacie dôvody, možno meniť a dopĺňať niečo čo tam nie je uvedené. Teda myslím si, že to je základná otázka, ktorú musíme vyriešiť. Ak tam dochádzame k tomu, že tam nie sú odvolacie dôvody, či teda možno meniť alebo dopĺňať niečo, čo tam nie je a či teda možno aplikovať tú starú judikatúru alebo nie. Lebo vychádzame zrejme z toho, že keď tam sú len písmenká, tak ako keby tam tie odvolacie dôvody neboli. Takže to je podstatné, či ako upravovala tá stará judikatúra, ak tam nie je táto obligatórna náležitosť, ak tam nie sú odvolacie dôvody, tak v takom prípade nemám čo doplniť alebo

meniť, ale v takom prípade odstraňujem vadu tak, ako to bolo za OSP (vadu odvolania). Potom tá lehota tam nie je stanovená, to môžem alebo nemôžem urobiť pred rozhodnutím odvolacieho súdu. Ja si myslím, že táto otázka je podstatná, aby sme sa mohli posunúť ďalej.

- Ja by som to v podstate asi doplnila v tom, že úlohou tej rekodifikácie nebolo prekonávať judikatúru. To teda rozhodne nie. To závisí od toho, že ako sa budú tie rozhodnutia vyvíjať. Tam ide o to, že my musíme rozlišovať medzi tým, že čo sú vady odvolania, ktoré sú odstrániteľné a medzi tým, čo je rozsah a dôvody. Myslím si, že tam je to jasné a keď už ide o tú judikatúru, ktorá je pred rekodifikáciou, dala by som do vašej pozornosti rozhodnutie II. ÚS 122/06, ktoré nájdete na našej webovej stránke, ktoré presne hovorí aj o tých blanketových odvolaniach a o tom, aký je rozdiel medzi tými vadami a aký je rozdiel medzi uvedením dôvodov v tomto rozhodnutí. Tam by som povedala, že je to dost' explicitne povedané a kľudne sa môžete oňho oprieť.
- Ja by som k tomu len pre demonštráciu uviedla príklad. Nehovorme o advokátoch, hovorme o spotrebiteľovi, ktorý napr. pôjde písať odvolanie, zoberie si zákon a bude ho písať presne podľa zákona, má v § 363 CSP náležitosti odvolania a má tam, že patria tam aj odvolacie dôvody, odvolacie dôvody označuje aj marginálna rubrika § 365 CSP, takže on ich odpíše doslova a má za to, že jeho dovolanie je perfektné. Ale my vieme, že chýba jedna podstatná náležitosť, čiže to podanie má vady a z pohľadu znenia CSP zmena nastala v tom, že súd už nevyzýva na odstránenie tejto vady, ale pokiaľ on doplní tie skutočné o skutkové okolnosti, z čoho tie dovolacie dôvody pozostávajú. Tak sa pýtam, ak ich doplní po 15-tich dňoch od doručenia odvolania, či nepôjdeme za ústavný rozmer, či nebudeme svojím spôsobom v rozpore s právom na spravodlivý súdny proces.
- Ak môžem nadviazať, tak v rozhodnutí 6Cdo 175/2017 sme vlastne vyslovili názor, že síce pokiaľ odvolanie má vadu spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov, na ktorú súd nevyzýva, ale strana z vlastnej iniciatívy túto vadu odstráni skôr ako rozhodne odvolací súd, tak odvolací súd nemôže odvolanie odmietnuť. Ten hlavný argument je, že zákon nezakazuje, aby strana z vlastnej iniciatívy túto vadu odstránila. Je ale pravdou, že bolo toto rozhodnutie s právnou vetou zaradené na prejednanie v kolégiu, kde nezískalo väčšinovú podporu, ale existuje.
- Chcela by som doplniť, respektíve podporiť názor, že zásadne treba mať jasno v tom, že ja keď niečo mám v spise ku dňu svojho rozhodovania, tak sa s tým musím vysporiadať. Ja sa nemôžem tváriť, že to tam nie je, ale musím odôvodniť prečo som to urobila. To isté bolo, keď sme napr. ešte museli vyčíslovať trovy. Tam platilo, že on ich síce nevyčísľil do 3 dní, ale vyčísľil ich do 5 a rozhodlo sa o pol roka neskôr, keď to vyčíslenie tam bolo, tak ja nemôžem napísať vo svojom rozhodnutí, že nepriznávam trovy, preto lebo ich nevyčísľil. Toto je obdobné, keď ja to tam proste mám, nemôžem sa tváriť, že to tam nemám, ale môžem tam napísať prečo sme na to neprihliadli atď. alebo zasa v rámci vyššej spravodlivosti na to prihliadnem v kontexte toho ostatného čo je v tom odvolaní napísané. Ale hovorím, že v tomto rozhodnutí ústavného súdu je to celkom pekne vysvetlené. Že teda bianko nie, ale proste môžem sa cez to nejako dostať, ak je to potrebné.
- Takže vlastne sme sa dostali tam, kde sme boli na začiatku a to k tomu, že skutočne asi je to individuálne.
- Mohla by som len veľmi krátku poznámku, Česká republika má vo svojom procesnom poriadku ustanovenie v tejto súvislosti, ktoré priamo hovorí, že je to možné, výslovne to ustanovenie pripúšťa, že teda môže aj po uplynutí odvolacej lehoty v podstate doplniť. Ono hovorí o doplnení a ide ešte ďalej. To znamená, že postavme si otázku, keď v Českej republike majú tento názor, z dôvodovej správy som sa nedozvedela prečo tak postupovali. Tak viac menej čo sme chceli tým, tou novou úpravou v CSP povedať a ako sme chceli upraviť tento postup. Viem, že to bola podstatná vec vo vzťahu k podaniam advokátov, ale či sa nám to skutočne podarilo? Ja sa pýtam.
- Ja by som len doplnila ako som spomínala tú judikatúru podľa znenia OSP, a to z toho dôvodu, že na to poukazujú krajské súdy, že bola prekonaná. Hovorila som to hlavne preto, lebo takto to hovoria odvolacie súdy, že bola možnosť meniť a dopĺňať aj po uplynutí.

- My sme predsa mali neúplnú apeláciu a to takúto úpravu aj podľa OSP, tam sa na tom zas tak veľa nezmenilo a čo sa týka Česka, ja by som povedala, že ten český proces už nie je tak fajn, pretože oni žijú akože jednou nohou v socializme. Pán doc. Lavický tu nemohol byť, oni to majú úplne inak nastavené ako to máme my. My sme sa snažili, ja nehovorím, že tá rekodifikácia to chcela sformalizovať, to určite nie. Tá veta, ktorá tam je, že sa nevyzýva, mala znamenať, že pri neúplnej apelácii to už nie je potrebné robiť. My máme naozaj v tom sporovom konaní neúplnú apeláciu, máme to vymedzené. Preto sa to aj rozdelilo na spory a mimospory, aby v mimosporoch to bolo iné. Takže my sa musíme držať aj svojej vlastnej úpravy, ja ináč s tým súhlasím, že nevyzývať, ale ak to tam je, to čo som hovorila a ak to ja tam mám ku dňu rozhodovania, tak sa nemôžem tváriť, že to tam nemám a to v podstate nemá nič s tým aká je judikatúra. Proste musím na tú spravodlivosť prihliadať, ja nemôžem ignorovať niečo čo mám v spise. To by som povedala je gro toho.
- Takže potom by vlastne z toho vyplýval ten záver, že teda nedopĺňam odvolacie dôvody, ale odstraňujem vadu odvolania. Tak ako teda?
- To som hovorila na začiatku, že vady odvolania sú tie odstrániteľné. Napr. ak chýba podpis, bez toho môžem kludne žiť, na to ho vyzvem, že zabudli ste to podpísať, to sú skôr také tie formálne vady, ale pokiaľ ide o obsah, čiže rozsah a dôvody, tak na to naozaj nevyzývam. Ale keď mi to príde hoci aj po lehote a mám to ku dňu svojho rozhodovania, tak to nemôžem ignorovať a musím sa s tým vysporiadať. Takto som to myslela.
- Bolo poukázané na to, že odvolacie súdy poukazujú na to, že bola prekonaná judikatúra atď. ale odvolacie súdy poukazovali alebo vychádzali viac menej práve z komentára CSP, kde na viacerých miestach je práve poukazované, zdôrazňované s výnimkou odvolacích dôvodov, čiže argumentujúc na viacerých miestach, že v prípade, že dôjde k absencii týchto odvolacích dôvodov, nemožno pokračovať v konaní a keďže nemá poskytnutú lehotu, musí to byť uvedené len do uplynutia odvolacej lehoty. Čiže odvolacie súdy vychádzali z komentára, čiže možno je tam ten rozpor s tou judikatúrou, ktorá teda bola, ako ste povedali, prekonaná. Vyslovene som to našla na troch miestach.
- Ja s tým súhlasím, pretože ja si myslím, že trošku sme sa začali točiť v kruhu a aby to nebolo chápané nesprávne, môžem teda dovysvetliť, ako to bolo myslené od Janky. Ten názor, ktorý tu bol povedaný treba chápať tak, že tie dôvody, ktoré boli po lehote, sú tam a to znamená, že sa nemôžem tváriť, že tam nie sú. Ale keď napíšem, teda presne ako ste povedali, vysporiadam sa s tým a odôvodním to tým, že je to po lehote a jednoducho preto na to neprihliadam. To považujem za to vysporiadanie sa s tým doplnením, ale ináč podľa mňa tá lehota nepustí.
- Napriek tomu môžem ešte zareagovať, v rozhodnutí, ktoré som spomínal sme k tomu zaujali názor, že to ustanovenie § 365 ods. 3 CSP, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, sa týka bezvadného odvolania. Ak odvolanie je bezvadné, tak tam je odvolací dôvod a ten možno meniť a dopĺňať len do konca lehoty, po uplynutí lehoty sa neprihliada, ale zároveň sme povedali, že toto ustanovenie, keďže sa týka bezvadného odvolania, netýka sa vadného odvolania, ktoré vôbec nemá odvolací dôvod, kde ani logika nepustí dopĺňať niečo čo nie je. Niekedy to bolo slovo rozširovať, tam platí § 373 CSP, ktorý hovorí o odstraňovaní väd odvolania a absencia odvolacích dôvodov je jasná vada odvolania, čo vyplýva z § 363 CSP o náležitostiach odvolania. Takže v tom je ten rozdiel, keď sa nerozumieme, v poriadku, môžete si prečítať to rozhodnutie. Čiže ešte raz, rozdiel je, že bezvadné odvolanie môžeš meniť len do konca lehoty. V Čechách je to iné, tam môžeš až dovtedy, kým odvolací súd nerozhodne a pravdepodobne je to z dôvodu, že nemáme povinné zastúpenie v prvom ani v druhom stupni.
- Ja len krátko, lebo viac krát tu bol apel na advokátov. Ja by som k tejto veci pristúpil aj v zmysle zásad, na ktorých stojí CSP, že v prípade, ak občan nie je zastúpený advokátom, tam jednoducho formalizmus neprináleží. Podľa mňa je vyjadrenie občana, ktorý nemá právne vzdelanie, že rozhodnutie I. stupňa je nespravodlivé, keď to takto cíti, to odvolanie podľa môjho názoru nie je možné odmietnuť, pretože vieme nájsť v niektorých z týchto odvolacích dôvodov, čo pod tým myslí, že je nespravodlivé. Ak je právne zastúpený, tam sa ja osobne prihovám za prísnejší prístup, pretože my v rámci Advokátskej komory aj eticky postihujeme profesijne advokátov, ktorí vykonávajú

neprofesionálne právne výstupy, čiže to je práve ten rozmer, kde spolupôsobí advokát pri vykonávaní spravodlivosti, preto je aj legitímne požadovať vyššiu kvalitu aj profesionalitu. Preto ak advokát nedá tie dôvody, nesubsumuje situáciu v odvolacej lehote atď., má vedieť presne aké sú dôsledky, čiže tam nejakým spôsobom by som bol aj formálne prísnejší. Samozrejme, že tam potom aj Ústavný súd SR musí posúdiť primeranosť formalizmu a prísnosti, ale ak tam to zastúpenie nie je, aj vyjadrenie podľa môjho názoru, že je rozhodnutie I. stupňového súdu nespravodlivé alebo nezákonné, o tom podľa mňa treba konať a rozhodnúť.

Ak to môžeme nejakým spôsobom ukončiť, v zásade platí, že každé odvolanie treba posudzovať podľa obsahu a podľa toho vyhodnotiť, či je na odmietnutie alebo je na meritórne prejednanie. V zásade sme diskutovali o tom, že skôr treba pristúpiť k meritórnemu prejednaniu a odmietnuť skôr v krajnom prípade s tým, že sa dodrží ústavnoprávna rovina a bude sa dbať na rovnosť strán, ako aj na princíp procesnej zodpovednosti každej strany s tým, že sa sa prihladne na § 365 ods. 3, ktorý hovorí o tom, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a zrejme teda treba k tomuto pristupovať v zmysle toho textu CSP. Bolo spomenuté aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 175/2017, ktoré trochu odlišným spôsobom interpretuje toto ustanovenie, takže treba sa vlastne vysporiadať aj s touto judikatúrou Najvyššieho súdu.

Otázka č. 2 - Je alebo nie je možné za súčasného CSP prihladnúť na námietku premlčania, ktorá bola uplatnená v odvolacom konaní?

(Otázka súvisí aj s rozhodnutím NS SR, ktoré je uvedené v podkladoch a taktiež s aplikovateľnosťou právnej teórie s tým spojenou na súčasnosť.)

Druhá otázka sa týka námietky premlčania, ktorá je uplatnená v odvolacom konaní. „Námietka premlčania je hmotnoprávnou námietkou, ktorá je súčasťou prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany“. CSP jednoznačne hovorí, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany podliehajú koncentrácii aj sudcovskej aj zákonnej, to znamená, že je potrebné ich uplatniť včas. Máme rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z roku 2009 a tak isto aj teóriu z roku 2008, ktorá aplikujúc OSP hovorí o tom, že je možné námietku premlčania pripustiť aj v odvolacom konaní.

- To je z nášho senátu ešte, už naozaj stratilo po novej úprave platnosť v tom, že CSP jednoznačne hovorí o námietke premlčania ako o hmotnoprávnej a naozaj tá koncentrácia je taká. Opačne povedané, to premlčanie už keď podáva niekto žalobu asi existovalo, nevznikne niekde v odvolacom konaní, v ktorom ja uplatňujem. Keď ho uplatním ako žalobca alebo teda keď sa ním bránim, keď niekto vznesie tú námietku z opačnej strany, tak to už bolo zrejme pred podaním žaloby, ten stav ťažko nastane v odvolacom konaní. To znamená, že ja mám povinnosť uviesť všetky tieto skutočnosti v rámci konania pred súdom prvej inštancie. To je asi celé.
- Ak môžem, myslím, že sa hovorilo aj na nejakých iných stretnutiach, že sa môže stať, že hmotnoprávna námietka je nóvum v odvolacom konaní. Takže keby to bolo nóvum, neviem ako je toto postavené, ale potom by ma zaujímala táto vec, ja to teda chápem tak, že keď sa zruší vec a vráti, akoby na novo začal proces, čiže možnosť vznesenia námietky už po zrušení atď. Ďalším návrhom myslím, že tam to ďalej...

To máme v tretej otázke. V tretej otázke sa budeme tomu venovať. Ja by som možno len naznačila jednu úvahu. Napadá ma situácia, kedy by prakticky prichádzalo do úvahy uplatniť námietku premlčania v odvolacom konaní a síce, ak by odvolací súd podľa § 382 uviedol, že ide právnu vec posúdiť podľa iného právneho predpisu a stranu by vyzval aby sa k tomu vyjadrila a v rámci toho by strana v odvolacom konaní vzniesla námietku premlčania. Zároveň bolo spomenuté rozhodnutie 5Obdo 28/2017, v ktorom sú tieto otázky detailne riešené.

Otázka č. 3 – Môže strana sporu, po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom, navrhovať nové dôkazy v „novom“ prvoinštančnom konaní?

Tretia otázka je mimoriadne zaujímavá a týka sa situácie, keď je vec opäť pred súdom prvej inštancie potom, ako bolo rozhodnutie odvolacím súdom zrušené a vec vrátená na I. stupeň. Súd sa pýtajú, či môže strana sporu v tomto novom prvoinštančnom konaní navrhovať nové dôkazy. Pritom nejde o nóva, to znamená také dôkazy, ktoré by nemohla strana navrhnúť skôr. Ide o dôkazy, ktoré mohla navrhnúť skôr, ale tak neurobila.

- To predsa závisí od toho, že z akého dôvodu bola tá vec zrušená, lebo ak tá vec bola zrušená z dôvodu, že nebolo dostatočne vykonané dokazovanie, neboli vykonané tie dôkazy, ktoré mali byť, tak ich treba vykonať a doplniť a teraz ide o to, že tam opäť nanovo prebieha koncentrácia, hlavne sudcovská, čiže súd si to po tom zrušení, keď sa s tým vysporiada, že prečo mu to bolo zrušené, tak sa potom pokračuje v tom konaní podľa toho, či uloží tým stranám čo treba urobiť. Ak je to zrušené z nejakého procesného dôvodu, ak sa tam ešte dokazovanie nevedlo dajme tomu, tak vždy treba prihliadať na to, aký bol ten dôvod zrušenia a treba znova použiť tu koncentráciu.
- Je to logické logické, načo by to ten krajský súd zrušoval, on tam naozaj má povinnosť napísať čo má ten okresný súd robiť, je to priam definované v ustanovení zákona, že má povinnosť určiť ako má ten okresný súd ďalej postupovať. Z toho rozhodnutia aj tie sporové strany vidia, že o čo ide, vlastne sa vracia do tej, povedzme, nie úplne, ale začiatočnej hladiny rovná sa nula.
- To sa týka najmä tých sporových strán. Čiže keď mne príde tá vec po zrušení, keď som sudca na okrese, tak zhrniem si to, čo som urobil doteraz a potom idem na to, čo mi prikázal ten odvolací súd a toto oboznámim stranám. Nie, že ja začínam úplne ako na čistej lúke, akoby sa predtým nič neudialo. Ja poviem toto nám nevytýkali, toto nebudeme už riešiť, budeme riešiť to, čo nám odvolací súd vytýkal. Takto to poviem tým sporovým stranám.
- V zásade si myslím, že s tým zrušením a vrátením veci súdu I. inštancie na nové konanie sa nám vlastne tá zákonná koncentrácia skončovala, čiže musíme opätovne pred ukončením dokazovania urobiť tie úkony, ktoré sú. Minule sme si hovorili o tom, ako pristupovať ku koncentrácii sudcovskej, treba mať zase na pamäti, že je tam slovko „môže“, to znamená, že sudca si rieši a riadi, ktoré dôkazy vykoná napriek tomu, že strana sporu ich uviedla trebárs aj neskôr po lehote, ktorá je v tej výzve alebo v tom uznesení sudcu, ktoré mu ukladá sudcovskú koncentráciu, aby to spravil. Po zrušení odvolacím súdom vnímam tu situáciu asi tak, že v zásade by sa nemalo stať, aby odvolací súd pokiaľ nejde o procesné uznesenie, v odôvodnení povedal „vykoná iné dokazovanie a prehodnotí dokazovanie“, môže maximálne povedať presnejšie, adresnejšie alebo nie, že „môže“, ale „musí“. Musí povedať, čo konkrétne ten súd má uviesť, či zopakovať, respektíve nemusí tam byť nejaký konkrétny dôkaz, ale musí mu naznačiť čo má teda mať za dokázané, aby mohol v danej veci rozhodnúť. Čiže tá vaša otázka, ja k nej pristupujem asi takto, že nie je nejaká hranica, čo už možno a čo nemožno vykonať, pretože v zásade došlo k tej konzumácii zákonnej koncentrácie, a teda jasne si nastoliť to, čo je na začiatku. Čo je predmetom sporu a akým spôsobom vediem dokazovanie.
- Ja s tým absolútne súhlasím, ja ešte na taký možno plastickejší obraz by som povedala, že svojím spôsobom dnes je uložená povinnosť zaoberať sa každým navrhnutým dôkazom, ja si to predstavujem tak, že keď okresný súd napr. napíše, že tomuto dôkazu som nepristúpil preto a preto, tak odvolací súd keď má iný názor, tak tento dôkaz môže uložiť vykonať a napíše prečo mal byť vykonaný, prečo mal byť zásadný, takže v tom smere si myslím, že tá sudcovská koncentrácia tam na tom okrese nastupuje. Len tak na doplnenie.

Otázka je, že ako postupovať, keď to súd povie, že je potrebné doplniť nejaké dokazovanie napriek tomu, že bolo vykonané všetko navrhnuté dokazovanie, všetky navrhnuté dôkazy, keď aj napriek tomu súd takto rozhodne. Ešte by som nadniesla jednu otázku: Ak strana opomenie z nejakého dôvodu vzniesť námietku premlčania na I. inštancii, vec sa dostane na odvolací súd, odvolací súd to zruší a vráti, má teraz ako keby vďaka tomu zrušeniu a vráteniu opäť šancu vzniesť námietku premlčania? Lebo je opäť na I. inštancii, a teda otvára sa mu tento priestor opäť?

- Meníme premlčacie doby?
- On ju vzniesť môže, ide o to ako to ten súd vyhodnotí. Presne súhlasím s tým, čo vy ste povedali, že ja môžem použiť aj spätnú koncentráciu, opýtam sa ho prečo ste to neurobili skôr a on povie, že zabudol som. Vhodne zvolené otázky sú niekedy na mieste.
- Ak k tomu môžem doplniť, opäť vstupuje do hry ešte jeden princíp – neznalosť zákona neospravedľuje, či ho uplatníme na námietku premlčania, ktorá je vznesená až po zrušení veci, ak by sme ho uplatnili, sudca by mohol povedať, veď si to mohol uplatniť v tom predchádzajúcom konaní, tak nebudem ju akceptovať. Ale my vieme, opäť sme pri tom, že strana nemusí byť zastúpená a my máme tendenciu, my sme právnici, sudcovia, nám sú mnohé tie termíny úplne jasné, ale do akej miery ich chápu bežní ľudia. O tom môžeme vážne pochybovať, chcem len povedať, že zásada neznalosť zákona neospravedľuje je už skôr len iluzórna, len veľmi výnimočne pri takej zložitosti právneho poriadku a ešte procesného predpisu a pritom, že nemusí byť strana zastúpená, ju môžeme uplatniť veľmi výnimočne. Pripájam sa k tomu čo bolo povedané, nakoniec je vecou sudcu či ju bude akceptovať.
- Pokračujem ďalej, lebo tu bola taká zaujímavá otázka – čo ak teda odvolací súd zruší a povie vykonaj taký a taký dôkaz a v tej otázke je akoby naznačovaná kritika postupu odvolacieho súdu, že urobil niečo, čo nemal urobiť. Tak čo súd I. stupňa, je tam daný pokyn, môže ho naplniť, mohol by si aj trúfnuť neurobiť to, ale potom sa teda musí snažiť riadne to odôvodniť, ja nevyklúčujem aj polemiku s vyšším súdom, ale môže to urobiť. Ponúkajú sa hneď dve otázky: 1/ či by strana nemala napadnúť to zrušujúce rozhodnutie krajského súdu z povahy, že je porušená rovnosť, porušený proces, právo na spravodlivý proces zvyhodňuje tu druhú stranu, ale ako ho môže napadnúť. Dovoláním, nie my sme ho judikovali, že podľa znenia CSP proti zrušujúcemu rozhodnutiu nie, to znamená zostáva jedine ústavná sťažnosť, ak to neurobí, to rozhodnutie je právoplatné a okres postupuje ďalej. Tu je potom otázka, či v tom ďalšom konaní, opravnom aj mimoriadnom, aj v konaní o ústavnej sťažnosti by bolo možné znovu ten problém riešiť, že či tu nebola porušená rovnosť, ústavné princípy a ak proti tomu zrušujúcemu nebol podaný opravný prostriedok, teda ústavná sťažnosť.
- Doplním, že táto otázka procesnej rovnosti strán je tiež presne tou kardinálnou otázkou a pani kolegyňa to tu spomínala, to je veľmi citlivá téma, lebo skutočne ja sa stretávam s tými námietkami, že áno dokonca advokáti sa sťažujú, že jednoducho keď strana nie je zastúpená, tak ten sudca má tendenciu tej strane pomáhať, a to asi tiež nie je jeho úlohou, pretože u nás ten advokátsky proces nie je a asi tak skoro ani nebude... Dokiaľ to tak nie je, je naozaj veľmi citlivá otázka rovnosti strán v sporových konaniach. To hovorím znovu, aj Janka to už spomínala, sporové, mimosporové... Ale v klasickom sporovom konaní naozaj to môže potom ísť do toho, ja teraz nehovorím o spotrebiteľoch, o tých sporoch so slabšou stranou, klasický spor napr. obchody, že klasika obchodné konania alebo teda obchodné spory, kde každé takéto vychýlenie aj z nejakých tých poučovaní aj vyzývaní, aj toto môže narážať na tú základnú zásadu rovnosti. To je tiež taká nejaká pripomienka k tomu.
- Ak dovoľíte, ešte by som zareagovala na tú druhú otázku, že tam odvolací súd nastolil nejaké dokazovanie, ktoré nikto nenavrhol. Nevieť o čo ide, ale § 185 ods. 3 nám to priam prikazuje, takže pokiaľ by išlo práve o tie otázky procesného charakteru, tak tam v podstate je to nevyhnutné, takže to treba, či boli splnené procesné podmienky. No takže tam je to priam nevyhnutné, takže ak by išlo o takýto prípad, tak to tam ten dovolací súd správne uviedol. A pokiaľ ide o tú otázku premlčania, tam sa viac menej stotožňujem s tým, čo bolo povedané, len upozorňujem ešte na ďalší prípad, ktorý môže nastať a síce právna úprava sa mení v priebehu daného konania. Áno, typický príklad otázky premlčania ex offio, že tam asi pokiaľ dôjde k zrušeniu veci a opätovne vráteniu, tak ten spotrebiteľ legitímne môže vzniesť tú námietku premlčania, pretože tam spoliehal na nejaký iný právny režim.

- Ak by som ešte mohla, taká situácia ako nazerať na prípad, keď sudca v rámci I. inštancie robí predbežné posúdenie sporu a posúdi ho zle a v intenciách tohto posúdenia sa potom ešte aj v nejakej stanovenej lehote na koncentráciu sudcu vykonajú dôkazy, príde to na odvoláciu, odvoláčka to zruší lebo je to proste úplne inak ako by to posudzoval odvolací súd, či ani v tomto prípade teda neprichádza do úvahy dať priestor stranám, ak teda odvolací súd zaujme stanovisko, že ako sa to javí, čo by to napr. mohlo byť, proste je to zle spravené zo strany súdu I. inštancie, že či ani vtedy potom nemôže alebo niky sa nedá povedať, že treba vykonať aj nejaký iný dôkaz po zrušení, ktorý zatiaľ nebol navrhnutý, lebo predpokladám, že strany, teda keď je to predbežné prejednanie, aj vychádzajú z toho ako vníma spor sudca.
- Ja len chcem povedať, že civilný sporový poriadok je postavený na tom, že súd žiadne dôkazy nenavrhuje sám. To znamená, že ten odvolací súd v tomto prípade naozaj, keď to chce, tak v podstate môže si samozrejme zavolať to vysvetliť, ale samotné dôkazy by on vymýšľať nemal, hľadať dokonca nesmie. Znovu presne narážame na tú rovnosť, takže v tomto asi takto.
- Ja možno ešte k týmto dôkazom, že ja si osobne myslím, že niektoré odvolacie súdy, keď napíšu, že má sa vykonať dokazovanie v naznačenom smere, niektoré to ešte robia, ak to príde na ten súd I. stupňa, tak sudca sa jednoducho opýta, máte nejaké návrhy na doplnenie dokazovania v zmysle zrušujúceho rozhodnutia, povedia „nie“. Nevieť si osobne predstaviť situáciu, že by krajský súd zrušil rozhodnutie s tým, že by uložil povinnosť vykonať nejaký konkrétny nenavrhnutý dôkaz, pretože neviem ako by si ho vymyslel. Koho vyvolať presne, čiže podľa mňa ostáva len ten priestor v naznačenom smere, ale to je stále otázka toho, že bolo mi zrušené rozhodnutie, tak mi navrhnite vy, aké chcete vykonať dôkazy na to, aby teda mohlo byť pokračované v spore. Čiže ja len toľko by som k tomuto chcela.
- Áno, ale toto nejde ten odvolací súd nad rámec, to chcem len povedať, že on povie vlastne iba toto vykonaj, pretože podľa mňa si ho mal vykonať a nevykonával si ho, ale nie, že si ide vymýšľať.
- Môžem ja len na dôvažok, mňa trápi najskôr to premlčanie, to s tým sa hlbšie zaoberám, prirodzene dôkazná situácia, či niečo bolo navrhnuté atď. Ale tých situácií je milión, z môjho pohľadu treba veľmi precízne analyzovať § 153, tam síce sa hovorí v tom ods. 1, že majú byť včas, ale zároveň sa v ods. 2 hovorí o tom, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, ale môže. Najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov a je tam to premlčanie, to poviem, že je premlčané a keď to je úplne zjavné z tej situácie, jednoducho sa to dá z toho čítať, prečo by na ňu neprihliadol. Takže ja si myslím, že cez tú 2/ by bolo asi hodne nespravodlivé neprihliadnuť aj na takto, kvázi neskoro v odvolacom konaní, kde teda dôsledkom bolo zrušenie, nahliadanie na tú námietku premlčania. Mal by jej vyhovieť ja si myslím. Nemá dôvod neprihliadnuť na ňu.
- Keď ten sudca použije tú sudcovskú koncentráciu a povie námietku premlčania musíte vzniesť dovtedy a dovtedy a oni to vznesú, na to nemá dôvod potom prihliadať. Ale on tú koncentráciu použiť nemusí. Takže po tomto, ak to neskoncentruje.
- Ale tam sa stalo to, že I. inštancia nejako prebehla povedzme, že to je situácia, ktorú pani doktorka naznačila, toto bolo inak posúdené, prišlo to na odvolací súd, tam až vzniesli námietku premlčania v odvolacom konaní, ale odvolací súd to zrušil z iných dôvodov práve preto, že to bolo inak posúdené. Nevyhodnocoval ju, nezaoberal sa ňou ako novotami v konaní a len to zišlo dole alebo povedzme z čisto nejakého procesného dôvodu, nejakého hrubého porušenia práva na spravodlivosť, je to dole a ja hľadám dôvod, ako by som ako I. inštančný sudca povedala - ja ti na ňu neprihliadnem na tú námietku premlčania. Keď mi teda to hovorí ten ods. 2/ nemusí, ale môže na ňu prihliadnuť. On ju síce nie včas, ale nič mi to procesne neurobí, nemusím nariaďovať ďalšie pojednávanie, nemusím konať, mám tam všetko čo k tomu vyhodnoteniu potrebujem. Narážam len na tú spravodlivosť, možno aj nejaké to vyváženie.
- Ale to je posúdenie okolností konkrétneho prípadu, akože nie je to *a priori* vylúčené.

- No ja by som sa stotožnil s tým čo sa tu hovorilo. Vždy to závisí od nejakého konkrétneho prípadu, ale mám za to, že v prípade, ak I. inštančný sudca dá podľa § 181 ods. 2/ svoje predbežné právne posúdenie, prípadne povie, že ktoré skutkové okolnosti má za sporné, ktoré za nesporné a pri tých sporných určí, ktorá strana to má dokazovať, ja mám za to, že akonáhle príde k tejto zmene, v zmene v tomto právnom posúdení alebo posúdení tých jednotlivých skutočností práve odvolacím súdom, stranám musí byť daná možnosť vždycky uskutočňovať nové prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany. Pretože oni v tom konaní pred súdom I. inštančie sa predsa riadili týmto predbežným právnym posúdením, ktoré povedal I. inštančný súd a akonáhle príde k zmene, tak mám pocit, že možno by dokonca, ak by sa to nepripustilo, že či už je to teda pred odvolacím súdom alebo sa to vráti I. inštančnému súdu na ďalšie konanie, že ak by sa nepripustili tie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, tak by mohlo prísť až k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- Otázka predbežného právneho posúdenia podľa môjho názoru, strany nie sú povinné sa riadiť tým, že sudca im predbežne právne posúdi, sudca povie, že ja to predbežne právne vidím takto a na základe tohto a na základe toho mi môžete navrhovať dôkazy. Strane nič nebráni povedať, že ja s tvojím predbežným názorom nesúhlasím a ja trvám, ja chcem uplatňovať si také prostriedky procesnej obrany a procesného útoku ako si ja myslím, že sú na obhájenie môjho práva potrebné. Takže len toto by som k tomu možno chcela povedať.
- V tom príklade by som bola opatrná, pretože protistrana sa bude riadiť tým usmernením, teda tým predbežným posúdením zo strany sudcu a on bude navrhovať len tieto dôkazy, tam by sme asi v tomto smere nemohli povedať.
- Akože môže, ale strane nič nebráni dať svoje vyjadrenie k tomu, že ja to takto ako sudca nevidím.
- To je možné, ale protistrana bude mať záujem na úspechu v konaní a keď ten sudca povie, že ja to vidím tak, že na preukázanie toho, aby ste boli úspešní treba toto a toto, tak tá strana, ktorá je opozitná predsa nebude navrhovať dôkazy, ktoré podľa usmernenia sudcu ani nie sú potrebné.

Ale zase pri tom predbežnom právnom posúdení sa hovorí, že ono slúži na intencionalitu dokazovania, aby sa to nasmerovalo. Nemusí, ale aj tá pasivita tam môže byť vyvolaná, pasivita jednej zo strán, že vlastne už teraz sa cítim spokojne a nebudem nejako viac navrhovať, lebo predbežne to sudca vidí takto.

- Ani ten sudca nie je tým predbežným názorom viazaný, on tiež môže oznámiť - aha tak budeme to posudzovať takto. Presne tak.

Podme urobiť záver, záver k tej 3-ke je ťažko urobiť, odznelo, že tú koncentráciu treba prehodnocovať veľmi individuálne, podľa okolností konkrétneho prípadu. V zásade, nové dôkazy, ktoré strana mohla uviesť aj skôr, by prípustné nemali byť, zároveň bolo upozornené aj na to, že tá koncentrácia slúži k hospodárnosti konania, to znamená, ak by nedošlo k zmareniu tej hospodárnosti konania, nebolo by potrebné nariaďovať ďalšie pojednávanie, je treba zvážiť akceptovanie aj takéhoto dôkazu, ktorý strana mohla uviesť aj skôr. Samozrejme, z diskusie vyplynulo, že pripustiť treba také dôkazy, ktorých potreba alebo ktorých navrhnutie vyplynulo po zopakovaní dokazovania alebo po tých ďalších prostriedkoch procesného útoku a obrany.

Otázka č. 4 - aplikácia zásady jedenkrát a dost'.

Zásada „jedenkrát a dost'“ je nová v CSP a Ústavný súd SR sa dost' jednoznačne vyjadril k tomu, že ak bude porušená táto zásada, dôjde k porušeniu práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Otázka znie „ako postupovať v situácii, ak v rámci odvolacieho konania odvolací súd zistí, že napadnutý rozsudok bol verejne vyhlásený v rozpore s ustanovením § 219 ods. 3, to znamená bez oznámenia miesta a času verejného vyhlásenia napriek tomu, že strana o to požiadala“. Otázka znie „ako napriek splneniu podmienok na aplikáciu § 390 CSP, to znamená, že už nie je možné opätovne to rozhodnutie zrušiť a vrátiť, môže súd odstrániť vadu spočívajúcu v zlom verejnom vyhlásení rozsudku?“

- Zasa to treba vykladať logicky a v podstate dá sa to povedať tak, že zákaz toho druhého zrušenia sa týka naozaj vecného prejednaní veci, toho sporu. Čiže keď to bolo zrušené prvý krát z úplne procesných dôvodov, napr. konanie bolo zastavené pre nedostatok právomoci, keď zistím na odvolacom súde, že je to zlé a vrátim to na vecné prejednanie, tak si myslím, že Ústavný súd by to vecné prejednanie toleroval. Všetky tieto rozhodnutia, ktoré tu boli, ktoré Ústavný súd SR vydal sa viac menej týkali druhého, tretieho, štvrtého vecného zrušenia tam, kde bolo zle verejne vyhlásené alebo keď nebol predvolaný na okresnom súde, vyhlásilo sa v neprítomnosti a on o tom nevedel. Je jedno také, kde akoby krajský súd chcel zhojiť ten problém, že nebol predvolaný na pojednávanie, a tak nariadil pojednávanie kde ho chcel vypočuť. Najvyšší súd povedal, že to nie je možné odstrániť v odvolacom konaní, ale zasa Ústavný súd zrušil to rozhodnutie NS a povedal, že je to princíp právnej istoty, čiže zasa si môžeme z toho vybrať. Ja by som to zhrnula tak, že aj EŠLP toto porušenie, že o niečom nevedel, považuje za dosť závažné porušenie, čiže ak by to bolo zrušené len kvôli tomu, že musíte ho predvolať alebo musíte to vyhlásiť verejne a len toto by bol ten dôvod zrušenia, tak asi by som tiež dala prednosť tomu zrušeniu, ale s tým, že proste urobte len toto, odstráňte túto vadu, aby sme my potom už mohli rozhodnúť. Lebo svojím spôsobom keď si zoberiete to rozhodnutie, ktoré som vám teraz spomínala (to sme boli ešte na kraji v 2003 – 2004), to je také by som povedala otázne, že ÚS uprednostnil princíp právnej istoty, ale to už bolo právoplatné, preto princíp právnej istoty. Toto ešte právoplatné nie je, takže snád' by nebolo takým porušením to, čo tu má na mysli Ústavný súd takým porušením. Okresný súd odstráni tú vadu, bude znova podané odvolanie a už potom odvolací súd môže rozhodnúť. Toto čo sme my tu akože riešili bolo to, že napr. ten jeden krajský súd nám povedal, ale je tu prechodné ustanovenie, my to sme zrušili tri krát za starého OSP, tak ešte môžeme akože raz, povedal ÚS už nemôžete, už to proste nerobte, už musíte rozhodnúť. Alebo keď sme zrušovali tie zrušujúce uznesenia, tak tam bolo aj vyslovene napísané, že už mohol druhýkrát rozhodnúť, nie štyri zrušenia, skutočne to vedie k priet'ahom v konaní, čiže ja musím prísne rozlišovať medzi tým, že čo je to, či môžem už vo veci rozhodnúť alebo mám rozhodnúť alebo keď mám takú kardinálnu procesnú vadu, ktorú neviem odstrániť, zasa to tam odôvodním. Toto proste je vada, ktorú nemôže odvolací súd odstrániť, vyžaduje sa právo na spravodlivý proces a judikatúra EŠLP tak preto je mi ľúto, musíte to odstrániť. To keby také ku nám prišlo, tak si myslím, že asi by sa to dalo tolerovať. Len hovorím, pozrite si to rozhodnutie, ale mne sa zdá, že to nepomôže, to bolo zrušené tým ÚS, ale napriek tomu je to krásne rozhodnutie senátu 3Cdo, ktoré to zdôvodnilo, prečo sa to nedá odstrániť. Takže keby ste si to odôvodnenie odtiaľ požičali, tak asi by to bolo priechodné.
- Chcel by som prispieť do tejto diskusie aj takým pohľadom, že pokiaľ CSP zaviedlo zásadu zrušiť len raz, táto zásada sleduje jeden veľmi významný cieľ, kardinálny cieľ zrýchliť súdne konanie. To sa nám stále nepodarilo vyriešiť vieme ako dlho trvajú spory, veci sa zrušujú hovorí sa o tom aj posledné nejaké vystúpenie ministra, keď to trvá dlho tak vlastne sa mňa účelu ochrana práva, čiže my sme povinní v maximálnej miere naplniť toto ustanovenie a dodržať, že zrušiť len raz. Iný problém je ak sudca súdu I. inštancie to začne zneužívať to už je potom jeho iný osobný problém v rámci hodnotenia sa to môže prejaviť atď. Ale chcem ďalej povedať, že to zrušenie len raz, možno podporiť aj tým, že nie je nevyhnutné a nie je ústavnou zásadou ani zásadou podľa dohovoru resp. neexistuje ústavný princíp ani princíp dohovoru o dvoj inštančnosti civilného konania stačí raz. To znamená ten odvolací súd môže napraviť aj rôzne vady, ktoré sa vyskytnú pred súdom I. inštancie. Ja síce nechcem povedať to by bolo neopatrné, že zrušiť možno len raz a že to platí absolútne to nikdy, nič neplatí absolútne preto to hovorím, že možno prideme na prípad, kedy bude nevyhnutné zrušiť aj druhý krát, ale v súvislosti s položenou otázkou je otázne či to, že rozsudok síce bol vyhlásený neverejne lebo v otázke sa nespochybňuje, že by nebol vyhlásený v pojednávačke kde mohol ktokoľvek prísť ale uvádza sa, že nebolo dodržané to oznámenie na úradnej tabuli a prípadne tá strana sa o tom nedozvedela atď. čiže tá otázka a ten problém vychádza z predpokladu, že podľa ustálenej súdnej praxe, ak sa neoznámia čas vyhlásenia rozhodnutia, že to je porušenie práva na spravodlivý proces, ale ja položím otázku či je to naozaj tak. Či skutočne je to porušenie práva na spravodlivý proces, je také rozhodnutie ustálená prax je publikovaná v zbierke. My sme v nejakom rozhodnutí napr. pokiaľ súd porušil OSP a elektronicky neinformoval advokáta ktorý to chcel, to je len iná vada. Ale väčšina na najvyššom súde bola za to, že je to porušenie práva na spravodlivý proces konečné slová bude mať aj tak Ústavný súd pokiaľ by sa tá vec dostala na Ústavný súd. Viete

lebo ono stalo sa to, že nebolo to oznámené na úradnej tabuli súdu tá strana podala dovolanie ju vôbec nezaujímalo, že to nebolo na úradnej tabuli súdu ona podala dovolanie lebo prehrala spor. A akurát sa stalo to, že odvolací súd to teda dal na úradnú tabulu súdu a vyhlásil to tak isto, ona musela podávať nové dovolanie čo sme tým docielili. Preto si myslím, že je možné rozvíjať diskusiu či predpoklad na ktorom je postavená otázka naozaj obostojí aj ďalej, ak by neobstál tak žiaden problém. Veď ten odvolací súd ktorý rozhodne, keďže nezruší tak rozhoduje rozsudkom ten teda samozrejme predpokladáme, že ho vyhlási verejne aj dodrží postup atď.

- Ja by som ešte povedala, že v podstate tá sporová strana to v tom odvolaní musela namietnuť, že sa nedozvedela o tom. Tiež to nebudete ako skúmať z úradnej povinnosti, no ale dneska to nemusíme už robiť, čiže on keď to nenamietne, tak ja som to nevidela, nemusím to vidieť, ja sa to svojím spôsobom, keď mi to nenamietne, ani nedozviem, ako to bolo vyhlásené. Raz sme mali zrušené jedno rozhodnutie, že sme vyhlasovali v inej pojednávacej miestnosti a že sme tam dali akože oznam len papier, že je to za rohom, to sa tiež najvyššiemu súdu nepáčilo. To sú zasa také, aby sme nešli do detailov, zasa to musíte zväziť, hovorím, že porovnajte si tieto dve rozhodnutia, ktoré som hovorila v tejto veci a z toho si potom vyberte, že čo sa hodí, čo nie. Ale on to musí namietnuť.
- Ja by som na doplnenie k tejto zásade dodala, že naozaj tam išlo o to, aby sa neustále nezrušovalo. Ale ja si myslím, že tomu princípu nahráva aj spomínaný princíp koncentrácie, pretože ako náhle skoncentrujem, v podstate na tom okrese to znamená, že ten odvolací súd naozaj keď má iný právny názor ja si myslím, že je to priam jeho povinnosť meniť, to čo ste vy spomínali ako spôsob. Takže aj toto vlastne svojím spôsobom trochu možno bolo zo začiatku prijímané s tým, že teda meniť a čo najvyšší súd, dnes NS dovolanie aj do potvrdzujúcich aj do zmeňujúcich, takže tam tieto výhrady zo strany krajských súdov už asi odpadli, prečo nechceli meniť rozhodnutia okresných súdov a dneska podľa mňa ten trend by mal naozaj ísť do toho, že ten odvolací súd, keď sú skoncentrované dôkazy takto to je, len keď namietajú a mali by namietat' aj tí odvolatelia alebo tá strana, ktorá je nespokojná by mala tiež právne posúdenie namietat' ten odvolací súd je na to a ja si myslím, že naozaj ten trend tendencia je na tom, že celý posun svojím spôsobom, posun aj vo výklade právnych názorov vôbec nejakému vyloženiu otázok právneho významu je dnes viac na odvolacích súdoch. Oni majú dneska tú úžasnú možnosť naozaj robiť právo v tomto smere majú a ja dúfam, že sa toho aj chytia.
- Keď môžem len jednu vetičku k tomu, tak zaklincovať to trochu, že tá 390-ka v podstate ako keby motivovala krajský súd k tomu, aby pri prvom zrušovaní a vracaní veci odvedol tú svoju robotu dokonalo, aby naozaj tak nasmeroval ten okresný súd, tak mu vysvetlil záväzne čo má urobiť, aby už naozaj nebolo potrebné na druhý krát robiť nič. Ak to neurobí poriadne ten krajský súd na prvýkrát a znovu sa mu to vráti, tak v podstate ako keby sa mu to vráti v tom, že musí sám zmeniť. Je to trochu komplikácia v úvodzovkách. Pokiaľ berieme za základnú hodnotu toho, aby konanie malo primeranú dĺžku celkovo, tak je to asi OK. Ale samozrejme niečo iné je napr. to, čo sme rozoberali, skutočne je tu vada, ktorú kraj nemôže zmeňujúcim rozhodnutím zhojiť, čiže tu určite vrátiť, ale to je to, že nevracia na opätovné prejednanie v tej našej konštrukcii, ale na niečo iné, len na nové vyhlásenie, tak to je zase niečo iné, to nie je v rozpore s tou 390-kou. Tam išlo práve o to, aby to nevracal na opätovné prejednanie a rozhodnutie dvakrát, trikrát, päťkrát.
- Presne povedal čo má ten okresný súd vo veci robiť. Lebo ako zalistujeme v pamäti, že čo sme boli skoro všetci sme začínali na okrese, že niekedy sme ako tak tápali trochu a sme si povedali a však kraj nám povie čo s tým máme robiť, to také boli doby a kraj nám povedal a my sme potom išli v tých intenciách a všetci boli spokojní, okrem toho jedného čo prehral. Je pravda a to som ja sa priznám, že za ten čas čo som na tom ÚS, že pokiaľ ide o tie prietahové veci, že veľa krát som zdesená z tých odvolacích rozhodnutí tých už starých, dneska už to neplatí. Z akých dôvodov sa zrušovali veci a nič v tom rozhodnutí nebolo, tak niekedy sme písali do toho, že krajský súd mal trochu usmerniť ten okres a nemyslím si teda, že okresní sudcovia by sa vyžívali v tom, že nebudú tie odvolacie súdy poslúchať, to si nemyslím, že to je ich cieľom. Myslím si, že každému sudcovi by malo záležať na tom, keď sa pod niečo podpíšem, tak že si za tým stojím a že by to malo dobre vyzerat' a keď teda mám takých čo opakovane to robia, tak skutočne je tu disciplinárne konanie a dá sa to riešiť iným spôsobom, nie procesným. Lebo ja mu môžem zrušovať 10x a on to aj tak neurobí, no potom nech si nájde nejaké iné zamestnanie, ktoré mu bude lepšie vyhovovať.

- ja som sa chcela spýtať, či som to dobre pochopila, že pokiaľ by zrušil odvolací súd pre nesplnenie nejakých procesných podmienok, teda z procesného hľadiska, tak keď sa tá vec vráti znovu, teda na ten súd I. inštancie rozhodne vo veci, zase je dané odvolanie, či ak teda je tam nejaké vážne pochybenie, nejaký ten odvolací dôvod, či to môže teda znovu zrušiť vlastne keď už je to posudzované z hľadiska tej hmotnoprávnej stránky vo veci samej. Lebo my sme mali takú polemiku v senáte a práve vzhľadom na rozhodnutie Ústavného súdu z roku 2017, neviem teraz číslo, týkalo sa to rozsudku Krajského súdu v Košiciach, tam jednoznačne bolo povedané, že môže to urobiť len jedenkrát, tak sme mali takú polemiku a potom sme to uzavreli tak predbežne, že aj keď je to len nejaká procesná podmienka a keď to teda zruší druhýkrát to už nemôže, preto teda sa na to pýtam.
- To bolo vyslovene z vecných dôvodov, všetky tie rozhodnutia, ktoré urobil doteraz ÚS sa týkali vecnej problematiky nie procesnej a druhá vec je tá, že ja niektorú procesnú vadu môžem v odvolacom konaní odstrániť, ale niektorú nemôžem. Alebo nesedí to, čo nemôžem, ale nemôžem tiež akože nemyslím si, že on opakovane sa bude dopúšťať nejakých procesných väd, zasa keď mu to zrušujem, tak musím mu to napísať, že čo presne s tým má robiť, ako má tu vadu odstrániť a nemyslím si, že aj ja musím mať tie podmienky napr. to sa týka, že trebárs podmienok konania no tak ja ich už pri tom prvom zrušení musím mať predsa preskúmané. A potom mám tie porušenia, ktoré sú tým, že nedám mu tú možnosť, teda sa akože vyjadriť nemôže prísť na to vyhlásenie rozhodnutia to je zas druhá vec, ale také tie bežné procesné podmienky už musím mať ja predsa vyriešené po prvom rozhodnutí.
- No ja som myslela na to napr. funkčnú príslušnosť, že rozhodol trebárs funkčne nepríslušný súd, čo teda sa skúma počas celého konania a vlastne ide len o ten princíp teda, že keď sa to zruší, že táto vada bola zistená, vráti späť tomu súdu I. inštancie, potom teda už sa ide do veci, rozhodne sa vo veci a príde to na ten odvolací súd, čiže je to možné vlastne zrušiť z hľadiska tej vecno-právnej stránky.
- To som hovorila hneď na začiatku, že keď ten okresný súd sa netrafí do tých podmienok, napr. je to len procesné rozhodnutie, kvázi ja keď ho zruším a on druhý krát ide do veci, tak to prvé procesné zrušenie sa mi nemôže rátať, to som hovorila hneď na začiatku, ja nemôžem nahrádzať celé dokazovanie na súde I. inštancie. Čiže to znamená, že keď procesné zrušenie sa mi prvý krát neráta, potom už to musím mať vyriešené, aj tú funkčnú príslušnosť musím mať vyriešenú.
- Ja by som sa chcela v tejto súvislosti opýtať na tú vec, že pokiaľ to rozhodnutie súdu I. inštancie je nepreskúmateľné, nezodpovedá tým podmienkam, ktoré hovorí CSP, teda to sa tiež má vnímať tak, teda je opätovné to zrušiť?
- Dobre, ja mám ešte jednu otázku, možno s týmto nám vznikla tiež taká polemika, ale tam išlo o tie typické určovacie žaloby, kde okresný súd pôvodne zamietol žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, bolo tam podané odvolanie, odvolací súd zistil, že je iného názoru, že ten naliehavý právny záujem je daný, vrátil to okresnému súdu, pretože akonáhle okresný súd dospel k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem nevykonával absolútne žiadne dokazovanie, čiže s týmto keď odvolací súd posúdil, že je daný naliehavý právny záujem, zrušil to a vrátil to okresnému súdu. Okresný súd bol viazaný názorom, konštatoval, že je daný naliehavý právny záujem, vykonal dokazovanie a rozhodol. Teraz voči tomu je podané odvolanie, má tú možnosť odvolací súd ešte zrušiť a vrátiť, pretože aj ten prvý krát išlo vlastne o meritórne rozhodnutie, ale je pravda, že tam to bolo zamietnuté čisto iba na naliehavom právnom záujme, na jeho nedostatku, čiže vôbec sa nevykonávalo dokazovanie. Tam vlastne išlo iba o to, že tam odvolací súd ani nemal nejak extra možnosť povedať čo všetko treba dokazovať, on iba povedal, že váš právny názor pokiaľ ide o otázku naliehavého právneho záujmu nie je správny, vy ste povedali, že je nedostatok, to znamená my sme povedali, že je tam daný naliehavý právny záujem, ale už ďalšie smerovanie odvolací súd nemohol povedať, lebo nevedel kam to potom ten okresný súd bude smerovať, ako to dopadne, lebo nešiel do veci, toto skončilo naozaj na tom naliehavom právnom záujme.
- To už bolo rozhodnutie vo veci samej, to bolo meritórne rozhodnutie.

- Tam práveže odvolací súd jasne povedal, že mali ste to preskúmať, musíte to preskúmať, ja hovorím tú cestu a v zrušujúcom uznesení má prikázať čo má ten okresný súd spraviť.
- To bol len zlý právny názor. Nie je povinnosťou, to už sme tu tiež hovorili asi pred 1 - 2 hodinami, že nie je povinnosťou toho odvolacieho súdu presne tie dôkazy, on mu len povedal svoj právny názor, že ten naliehavý právny záujem tu je a ten už potom vykonáva zasa dôkazy podľa toho, čo mu strany navrhnu. Ale to je vecné prejednanie.
- Ešte sa vrátim trošku naspäť, to ustanovenie § 390 CSP, ktoré vlastne akoby zakazuje odvolaciemu súdu zrušiť druhý krát vychádza z toho, že ak už raz to bolo zrušené, zakazuje sa zrušiť druhý krát a to, že bolo zrušené tam nie je žiadna bližšie špecifikácia, že to neplatí ak to bolo zrušené pre nedostatok procesnej podmienky, ak bolo zrušené z akéhokoľvek dôvodu, pre ktorý to môže zrušiť odvolací súd a mne to stále vychádza, ak sa mýlim tak ma opravte, keďže neplatí požiadavka na dvojinštančnosť, tak ten odvolací súd to musí rozhodnúť aj keď sa okres vôbec k právnej stránke nevyjadril. Ja viem, že to zaťažuje krajské súdy, ale toto bol cieľ. Ešte jednu všeobecnú poznámku, že odvolací súd sa môže odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe, teda aj od judikátu NS, dokonca aj od nálezov ÚS, ale musí to riadne odôvodniť, inak by sme úplne zakrnuli a napokon výslovne to predpokladá § 393 ods. 3 a zvlášť keď sa prijme nový kódex, tak vyvstáva oveľa naliehavšia potreba prehodnocovať doterajšiu judikatúru. Už aj dnes sme tu spomínali viaceré rozhodnutia, ktoré boli ustálené a nikto ich nespochybňoval, stratili základ po prijatí CSP.
- Ja sa chcem spýtať, ak teda odvolací súd zruší rozhodnutie I. stupňa s jasne daným pokynom a ten I. stupňový súd ten pokyn nesplní, dajme tomu, že pôjde o to nepreskúmateľné rozhodnutie, na ktoré sa pýtala kolegyňa, pôjde teda potom o nové rozhodnutie pred odvolacím súdom? Odvolací súd sám rozhodne vo veci, máme písmeno a/, b/ odvolací súd koná rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu I. inštancie.
- K tomu nepreskúmateľnému rozhodnutiu ja poukazujem na § 387 ods. 3 tam priamo zákon ukladá odvolaciemu súdu v podstate vo svojom rozhodnutí doplniť dôvody, čiže pokiaľ sa súd I. inštancie náležite nezaoberal všetkými námietkami, tak to musí dotvoriť odvolačka. Takže žiadne zrušovanie pre nepreskúmateľnosť, už ani v zákone nemáme dikciu ak je nepreskúmateľné to vypadlo. Takže poprosím aby sa na toto sústredila pozornosť, pretože stále vidíme keď si aj pozerám rozhodnutia, ktoré sú aj na webe tam ešte aj dosť nepreskúmateľné a zrušil bez ničoho. Tak potom keď si neurobíte priestor v tom prvom zrušujúcom rozhodnutí, potom budete musieť robiť všetko sami.
- Ak vám môžem do toho vstúpiť práve sa rozprávame, že je v podstate možné po zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu vydávať rozsudok pre zmeškanie?
- Ale oni ho vydali to bola ta vada.
- No tam už nebudem predsa vydávať rozsudok.

Ja tu badám také dva názorové prúdy k tomu § 390, prvý je Dr. Baricová, ktorá v zásade hovorí, že jedenkrát a dosť sa týka v zásade vecného prejednania to znamená pripúšťa výnimky v prípade, že došlo k prvému zrušeniu kvôli procesnej chybe. Na druhej strane Dr. Čirč skôr smeruje k takému rigoróznejšiemu výkladu s tým, že odvolací súd by mohol a mal svojím spôsobom nahradiť tie úkony okresného súdu, takže ja vnímam takéto dva názorové prúdy ohľadom tejto otázky.

- Myslím si, že sú celkom dva rôzne názorové prúdy, to asi nie v každom prípade je nám jasné, že keď mám akože vec proste samú, tak už nebudem ju druhý krát rušiť kvôli tomu, že som dala iný právny názor alebo kvôli tomu, že mi niekto namieta, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Nad tým by som asi zamyslela, že ako môže niekto vydať, resp. prečo vydali rozsudok pre zmeškanie a to je zasa, že prečo ak teda aby bolo prípustné ho vydať, keď vy dospejete ako odvolací súd k tomu, že bolo prípustné ho vydať tak načo to rušiť znova.

- Ten život je tak strašne pestrý, ten zákon nemôže postihnúť všetko, ja naozaj toto by som povedala, že to bol aj zmysel tej novej právnej úpravy, ktorý spočíva v tom, že nie je všetko striktné dané, že ten sudca má obrovskú možnosť vlastného rozmyšľania a vlastného názoru, len musí to vedieť použiť na tom správnom mieste, čiže vyskytnú sa nám takéto prípady, ale to už som hovorila na začiatku, že ja keď každú anomáliu, toto je veľmi dôležité si pamätať, každú nuansu, ktorú mám, všetko čo sa mi vymyká z normálu, musím vedieť osobitne odôvodniť. Vy keď to osobitne odôvodnite, žiadny rozsudok pre zmeškanie nemohol byť a je to porušenie všetkých možných práv, tak asi by vám to Ústavný súd nevytkol. To je tiež čo práve hovorím, ako sme si tu s pánom docentom hovorili, že zmyslom tej 390-ky je zabránenie tomu ping pongu, aby konanie netrvalo 10 rokov, pretože štyri krát to bude zrušené krajským súdom bez udania dôvodu alebo len nejaké všeobecné dôvody tam budú, toto je zmysel toho, samozrejme že to nemôže postihnúť všetky tieto problémy, ktoré život prináša a on ich prináša tomu sa neubránime a musíme sa vedieť s tým vysporiadať a keď sa s tým dobre vsporiadame, tak ani ten Ústavný súd ani ten súd v tom Štrasburgu, proste nám to nejako nevytknú, pretože nie je dôvod. Mávali sme tu problém a my sme ho vyriešili nie poriešili.

Otázka č. 5: Výklad ustanovenia § 357 písm. e/ CSP .

Otázka sa týka situácie alebo interpretácie § 357 písm. e/ a sice či je možné podať odvolanie proti uzneseniu v každom prípade, keď I. inštancný súd rozhodol o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, alebo len za situácie ak odvolací súd zruší neodkladné opatrenie, to znamená nie v prípade ak návrh na zrušenie neodkladného opatrenia zamietne.

- Ak môžem zareagovať na prvé čítanie to vyplýva z § 357, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu I. inštancie o zrušení neodkladného opatrenia, len o zrušení to je text. A tam kde zákonodarca chcel aby bolo prípustné proti rozhodnutiu o návrhu, či už sa rozhodne pozitívne alebo negatívne, tak to tam napísal veď je to hneď predtým písm. d/ kde je o návrhu proti uzneseniu, ktorým rozhodol o návrhu na nariadenie je prípustné odvolanie či tak alebo tak. Niekde napr. v písm. g/ hovorí je prípustné proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu tu treba vychádzať z textu zákona.

- Ten výpočet je tu taxatívny a keď zasa zalistujeme v pamäti, tak to bolo vždycky, nikdy sme si neboli na 100% istí, že keď mám také kedysi s predbežnými opatreniami, keď mám základné záporné, že či tam je prípustné, nie je prípustné, vždy sme to tak nejak riešili, potom sa povedalo, že je to jedno, bolo také rozhodnutie, už si ho nepamätám, tam je ta judikatúra prekladaná a teraz je tu explicitne uvedené, že je to o zrušení a nie o návrhu. To znamená, že len tam ako je to taxatívne vymenované v tých prípadoch je prípustné a zrejme to dal si myslím zákonodarca tak schválne-úmyselne.

Toto bola naozaj rýchle, to znamená ideme podľa litery zákona.

- Môžem ešte jednu poznámka, textu zákona sa samozrejme dá rozumieť aj gramatickým výkladom, takto možné porozumieť tomu ja sa potom pýtam čo sa stane v prípade, že dôjde k podstatnej zmene okolnosti, za ktorých bolo vydané neodkladné opatrenie a I. stupňový súd na návrh nereaguje a v zásade máme tu potom situáciu, že je odmietnuté preskúmanie rozhodnutia, môžeme zaujať aj stanovisko, že nie je prípustné odvolanie, ale potom tej strane nezostáva nič len sa obrátiť vyššie pretože je zasahované do jeho práva. Hovorím o zrušení, lebo je vydané. Je vydané, ja mám blokovaný biznis, firma je zamrazená, proste tých situácií je XY. A teraz dôjde k jasnej zmene okolností, za ktorých bolo vydané, život vieme, že je pestrý a potom je to v zásade na tom jednom výstrele a na tom posúdení na I. stupni.
- Ja neviem či som tomu dobre rozumela, ale v podstate za 1/ súd musí reagovať na každý návrh, takže s tým asi sa nemôžem stotožniť. Súd nereaguje, v podstate súd musí reagovať na všetko a pri tých neodkladných vždy môžeš podať nový návrh, keď sa zmenili v podstate okolnosti.
- My si musíme zvyknúť jednoducho na to, že niektoré konania a niektoré rozhodnutia naozaj nepodliehajú akože teda opravnému konaniu a prieskumu, tam zasa trochu sme takí akože, zaťažuje to viac Ústavný súd tie veci potom idú na ÚS. Ústavný súd sa už viackrát vyjadril k tomu, že ja by

som to asi tak povedala, že to máme aj v konkurznom konaní mám jednoinštančné, hovorím musíme si na to zvyknúť. Takže my svojím spôsobom k tomu pristupujeme, teda Ústavný súd k tomu pristupuje tak, že on apriori odmieta všetky tieto veci. Odmieta ich vtedy, keď sú akože také bežné, ale keď tam vidí naozaj nejaké závažné porušenie, tak nie je proste výnimkou také rozhodnutie aj keď nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok, že zruší a vráti. Malo by to byť aj tak, akože my musíme by som povedala aj v tom smere by sme mali tak trochu aj zvýšiť svoju právnu kultúru v tom smere, že ja nemusím s tým názorom súhlasiť, mne sa ten názor nemusí páčiť, ale mal by som ho rešpektovať pokiaľ ho neviem vyvrátiť a pokiaľ mi teda povie Ústavný súd, okresnému súdu, že teda tuto si urobil zle a toto si nemal tak spraviť, mal si to urobiť inak. Tak ja by som si to mal zapamätať a mal by som sa do budúcnosti týchto chýb vyvarovať. Čiže hovorím, my si na to musíme zvykať, to neznamená, že budeme teraz hlava nehlava rozširovať uznesenia, proti ktorým je prípustné odvolanie a my tým, že sa to naučíme lepšie robiť tým, že trebars budeme ten ÚS, akoby som povedala, že tá judikatúra sa proste ustáli. Vieme veľmi dobre, že každý nový predpis potrebuje najmenej 5-rokov, aby sa to nejak vžilo. Aby sa tá judikatúra ako tak utriasla, ale naozaj bol úmysel takto to povedať taxatívne v týchto prípadoch a v týchto prípadoch nie.

- Ja by som iba povedala možno doplnila takým čerstvým zážitkom z konferencie teda 100-ročníci Najvyššieho súdu SR a ČR, kde práve aj český kolegovia keď to už bolo dnes spomínané s príspevkom generálny advokát, ktorý je za ČR pán Bobek, ktorý práve tiež vyzval právnickú verejnosť, ktorá tam bola a nielen ju takej väčšej dôvere k rozhodnutiam súdu. Proste viac si veriť a povedal tam takú krásnu vetu teda mimo iné, že z jeho pohľadu je odňatím spravodlivosti, keď tu istú vec sa rieši na štyroch stupňoch, tá istá vec sa rieši na štyroch stupňoch súdov a myslím si, že to je tiež k tomu, že naozaj nie všetky veci by mali prebiehať úplne cez štyri inštanície a v tomto prípade je to zrýchlené okres, ústavný, ale je to naozaj o tej. Ja viem, že tá nálada voči rozhodnutiam súdov a voči sudcom alebo súdom a justíciie nie je dobrá, ale to je naozaj o tom, že musíme ich viac presvedčiť tými rozhodnutiami, najmä tým odôvodnením, ktoré sa stále bavíme. Takže toľko.
- S tým absolútne súhlasím, ale to neplatí v prípade, ak máte nemajetný subjekt, ktorý sa domohol vydať. Preto hovorím, že život prináša takéto situácie o tých ja hovorím, lebo ak niekto má majetok je si vedomý rizika, tak samozrejme je veľmi opatrný, pôsobí preventívne tak ako hovoríte. Bohužiaľ väčšina ľudí, veľká časť je práveže nastavovaná tak, že jednoducho tam nie je od koho si vymôcť.

Vyčerpali sme prvých 5 otázok a navrhujem aby sme si dali pauzu.

Otázka číslo 6: Preskúvanie dodržania postupu podľa § 181 ods. 2 v odvolacom konaní.

Týka sa najmä otázky preskúvania kvality predbežného právneho posúdenia, to sme vlastne rozoberali aj na minulom stretnutí, ako má vyzerať predbežné právne posúdenie, aká má byť jeho kvalita, či teda postačí iba odkázať na nejaký paragraf alebo treba to nejak detailnejšie, ale stranám sporu konkretizovať tak, že čo v prípade, ak sa v odvolacom konaní namieta, že súd neuviedol žiadne predbežné právne posúdenie prípadne, že bolo uvedené tak, že v zásade nemalo pre stranu žiadny význam.

- Podľa môjho názoru je dôvodom preskúvania odvolacím súdom to, že či prišlo pritom predbežnom právnom posúdení k porušeniu práva na spravodlivý proces, vlastne javí sa mi to tak, že § 181 ods. 2/ jej cieľom je vlastne predísť tomu, aby I. inštančný súd vydal nejaké nie prekvapivé rozhodnutie, to znamená, že tým sa má predchádzať prekvapivým rozhodnutiam a z hľadiska to respektíve to I. inštančné, súd I. inštanície musí urobiť predbežné právne posúdenie tak, aby nebolo prekvapivé rozhodnutie, ak toto porušili, tak podľa môjho názoru príde k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo je odvolací dôvod a toto je asi aj miera, do ktorej by mal odvolací súd preskúmať kvalitu toho predbežného právneho posúdenia súdom I. inštanície.

- Dovolím si nesúhlasiť s týmto názorom, že keď sa pozrieme treba pozrieť na to, že to predbežné prejednanie alebo teda ten právny názor, pod čo to dáme z odvolacích dôvodov a podľa mňa a tá úvaha, ktorú pán kolega povedal, že by to malo byť odňatie práva na spravodlivý proces jak by sa to dokázalo a zas by to bolo strašne individuálne to znamená za 1./ zachytím to dobre na nosič alebo už neviem ako obsah sa zachytáva do zápisnice to sú veci, ktoré potom, keď má ten odvolací súd preskúmať tak zase sme tam, kde sme, že nech to považuje to, čo sme tu hovorili minule, že pár slov za dostatočné lebo ten sudca povie je to pôžička dovidenia ideme tade stačí a niekto tam povie ja neviem bude rozprávať 3 hodiny a možno nepovie nič ten sudca, takže z tohto usudzovať, že by to nesplnenie tohto bolo odňatím to asi ťažko, no pre porušenie práva lebo, čo sa mu tým porušuje lebo to konanie beží ďalej podľa trošku na to prakticky ten sudca a no má povinnosť povedať, ale to konanie beží ďalej a tie strany stále, môžu sa k tomu alebo teda klásť svojou teda predkladať dôkazy procesne to je procesná obrana a pod. a sudca sa s nimi komunikuje v priebehu toho procesu. Ja nevidím, cez ktorý odvolací dôvod by to mohol mohlo byť teda v podstate dávané tak keď ma niekto iný názor tak v pohode. Môžeme viesť ako procesnú podmienku ktorú keď súd neodstráni má tieto vlastnosti. Rozhoduje nepríslušný alebo iné veci to takto to asi ťažko sa dá vykladať.
- V zásade by som povedala, že asi by to nemalo mať vplyv raz bolo jedno také pekné rozhodnutie Najvyššieho súdu, ktoré hovorilo o tom, že keď to bola taká super stará vec áno taká super stará vec ten spis mal asi 2 m a na 4 kopy a tam povedal ten Najvyšší súd, že túto sa to patrilo akože povedať, ale myslím si, že v takej akože bežnej veci, keď si to súd nesplniť túto povinnosť, že sa s tým odvolací súd vysporiada asi v tom smere by som tak povedala, že to nemalo vplyv na konečné rozhodnutie.
- Aj v tom rozhodnutí o 3 Cdo, kde takto nebol jediný dôvod, pre ktorý vtedy došlo tým alebo teda vyslovil dovolací súd, že došlo k porušeniu vtedy ešte 237 f/ nebol jediný len dovolací súd to tam spomenul aj ako dôvod, že keďže to bolo asi 4x vrátené a z odvolačky a pod. tak bolo, že teda mal si splniť túto povinnosť, ale to by bolo ešte cez 118, ale dnes to ako odvolací dôvod neviem.
- Rozhodne ja neviem nejaký spor posúdiť to z nejakého právneho titulu, čiže on vedie predbežné právne posúdenie veci uplatňuje si to náhradu škody, čiže z tohto titulu možno tam na to posúdiť túto vec takto, ale potom v rámci odvolania tam začne možno namietat', že neboli splnené tie podmienky mal sa to posudzovať ako bezdôvodné nebola to náhrada škody a že predbežné právne posúdenie, lebo oni s takými špekulujú čiže nemôže uspieť.
- Takto sa to asi nedá presne to, že keď ja budem namietat', že teda súd to zle vyhodnotil to sú iné odvolacie dôvody jej bože.
- To nie je nová otázka to bolo aj v tom OSP tiež to bolo dané ako povinnosť a tiež sa s tým akože sa vysporiadava sa s tým aj odvolacie aj dovolacie aj Ústavný súd sa s tým vysporiada, že to nie je nič nové konanie nič nové pod slnkom túto povinnosť súdu mal, že ju nerešpektovali, lebo tam nevideli to je druhá vec, lebo to, tak tam zapadlo teraz je to tu tak si to lepšie to čítame tak si to ako viac si to všimame, že tá povinnosť tu je, že povedať, že predbežný právny názor, ale ja toho sudcu za to nebudeme ako žena extra postihovať a väčšinou, tak by som povedala, že asi to nemá vplyv na konečné rozhodnutie a na konanie vo veci neuberá im to. No pretože to je prečo to tam je to je zasa pomoc preto ho sudcu a to je pomoc aj pre tie strany to je, tak to je tam na to, aby ten súd akože ja by sa mala, keď idem do tej tú vec robiť, tak ja by som mala mať jasno v tom že o čom to je a tým, že vám v tom ja jasno, tak by som sa nemusím si to nechať pre seba, ale môžem to tým stranám povedať a oni tak jak sme tu tiež už rozprávali buď mi na to skočia alebo mi na to neskočia. Keď so

mnou nesúhlasia oni mi to môžu vyvracať to je o tom, aby ja som práve si urýchlila to konania , aby som sa v tom neplácala v tej kauze aby som proste to išla systematicky a idem týmto smerom a vy mi to nebudete nejaké dôkazy akože dávať, ktoré sú akože ja hovorím mimo mýsu, no to je jeho problém potom sa to v môže utopiť potom sa mu môže stáť, že to zlé právne posúdil, pretože si neurobili to posúdenie nevyčistí to je tzv. vyčistenie si veci ku tomu slúži aj to predbežné prejednanie sporu a slúži k tomu aj táto 181 ods. 2 to je na vyčistenie toho, že ja si v tom spore urobím jasno tak jak kedysi sme si ešte keď to nebolo tak sme si robil také, že vyčistili sme si BSM-ky toto je sporné to nie je sporné toto nebudeme dokazovať toto budeme dokazovať to je na toto tam je.

- Ak môžem ešte teda čítam tu otázku aj ten 2. odstavec zaoberal sa odvolací súd aj kvalitou predbežného právneho napr. v spore o ochranu, kde bolo uvedené len, že bude poskytovať podľa § a stranám dá na posúdenie ktoré strany aj tak vedeli to ako je také zhrnutie, že svojím spôsobom áno napr. tento príklad ochrana osobnosti, no aké tam ja budem dávať poučenie tam je proste to oni jednoducho majú predložiť tie dôkazy. To zase nie je ten príklad, ktorý úplne presvedčuje, ale kvalitou predbežného právneho posúdenia ja stále len sa vrátim k tomu aj pán kolega, čo povedal ta kvalita znovu každý môže kvalitu vidieť v niečom inom dostaneme sa zase potom presne tam, kde nechceme, že jeden odvolací senát povel by to skúmal a kvalitné druhý povie nekvalitné a, čo a, kde sme, takže je, že a tam hovorím a práva sa im asi moc neodoberie, že znovu hovorím prebieha proces dokazovania ide to do normálne štádia konania takže tam týmto asi ťažko neodníme teda správou prístup súdu alebo že ako to nazveme len tak na vysvetlenie.
- Prečo to tam je, tak ja si ešte pamätám teda tie svoje začiatky, že keď sa nič nemohlo hovoriť, lebo to by bol prejudikovania sporu, čiže to normálne ste sedeli na tomto pojednávaní chcel si niečo povedať tým stranám božene hovorte mi tu takéto hlúposti, že možno toto bolo na to, že ja poviem, že ja to takto vidím takto to asi bude a buď sa prispôsobíš tomu, že áno ten sudca to takto vidí alebo oponuj a argumentuj a ponúkaj mi dôkazy, že to tak nie je.
- Podľa mňa nemý žiaden vplyv na to.
- To je v poriadku ja som skôr na to myslel, že trebárs vôbec neuvedie.
- Vôbec nebude súd I. stupňa rešpektovať ustanovenie § 181 ods. 2/, čiže podľa mňa pokiaľ a potom je jeden z odvolacích dôvodov toto bolo mu znemožnené jeho procesné práva nemohol argumentovať nevedel , predkladať dôkazy čiže, ak je len takýto odvolací dôvod ... lebo sú aj také.
- Zrušenie tých práv a prístup súdu musí mať tiež nejakú intenzitu a toto intenzitu nedosahuje tým, že bolo argumentované.
- Argumentovať môže aj bez poučenia.
- Môžem tiež niečím prispieť tak keď sú nerešpektuje § 189 ods. 2 tak nedodržel zákonom, môže sa prejaviť je to nesprávny postup, môže sa to javiť v tom štádiu ako porušenie nejakého práva vada konania možno aj zmätočnosť na možné porušenie práva na spravodlivý proces, lenže my sme v minulosti judikovali na Najvyššom súde, že niektoré vady v konaní pred súdom prvej inštancie sa ďalším postupom môžu zhojiť napr. už tým podaním odvolania a keď si zoberiete ten § 181 ods. 2, tak to čo v rámci toho mal súd urobiť, ak to neurobí tak v rozhodnutí to urobiť musí ako riadne odôvodní tak už v rozsudku uvedie, čo je sporné kto, čo vykonal prečo nevykonal atď. a strane strana môže poukazoval, že vzhľadom k tomu, že postup nedodržel otvárajú sa jej možnosti v odvolacom

konaní zrejme pre uplatnenie novôt, ale tam to má skončiť v odvolacom konaní nie zrušovať to pre porušenie práva na spravodlivý proces.

- Keď len tá otázka neznala, že či je to dôvodom zrušenia alebo čo je to už druhá vec, že ako rozhodne ten odvolací súd ja som sa vyjadroval k tomu, že či to odvolací dôvod toto porušenie práva porušenie ustanovenia § 181 ods. 2 a prvá vec ja si myslím, že často si ta 181 ods. 2 je to ako všetci správne konštatujú je to povinnosť súdu uskutočniť tam nejaké predbežné právne posúdenie a z toho praktického hľadiska asi ide o jednu z tých najkomplikovanejších intelektuálnych činnosti sudcu, ktoré sa prejavujú práve pri tej 181 ods. 2 a to je práve lebo musí sa tam presne preukázať, že sudca musí mať naštudovaný spis právne predpisy musí to vedie právne posúdiť a ja som to aj tak, že potom povedal ale že podľa môjho názoru respektíve pokiaľ viem vydanie nepredvídateľného rozhodnutia, respektíve vydanie prekvapivého rozhodnutia je porušením práva na spravodlivý proces. A to som vlastne chcel povedať tú mieru, že kedy toto bude odvolacím dôvodom a práve keď ten súd absolútne nič nepovie a ak by neurobil toto predbežné právne posúdenie veci a nevydá prekvapivé rozhodnutie OK vtedy to nie je odvolací dôvod, ale ako náhle toto nepôjde ako náhle má túto povinnosť a urobiť tak kvalita iba tak, že príde k vydaniu prekvapivého rozhodnutia tak mne z toho vyplýva, že v takom prípade je porušené právo na spravodlivý proces aj odvolací dôvod. Takto ja by som k tomu nehovorí, že to musí urobiť na začiatku to, čo vy ste povedali ten príklad tam nebolo vydané prekvapivé rozhodnutie v takom prípade, ak to aj neskôr urobil len, že môže nastať situácia úplne bežná, že je podaná žaloba žalovaný podá námietku premlčania nároku a má za to, že námietka bude dôvodná sudca sa k tomu nevyjadriť tej námietke, hoci je to otázkou právneho posúdenia veci na záver súd rozhodne v prospech žalobcu a niekde v rozhodnutí povie, že tá námietka premlčania nebola dôvodná. Podľa vášho názoru v takomto prípade nejde o porušenie práva na spravodlivý proces vydanie prekvapivého rozhodnutia, keď sa sudca k tomu vôbec nevyjadril. Produkoval by ďalšie dôkazy.
- Práve to, že sudca to nepovedal tak bežalo to dokazovanie presne tak a sudca sa vysporiadal rozhodnutí s touto námietkou v rozhodnutí tak, že to pre prekvapivé, že asi nie úplne ten termín prekvapivé rozhodnutie môžeme dávať do rovnítko alebo teda do rovnováhy s predbežným v podstate uvedením toho právneho posúdenia asi nie.
- My si musíme ujasniť aj to, o čom sa hovorí prekvapivé rozhodnutie prekvapivé rozhodnutie nie je preto hovorí pán kolega, preto toho kto prehrali každé rozhodnutie prekvapivé, ale prekvapivé rozhodnutie je také, ktoré akože ide mimo líniu treba z ustálenej judikatúry alebo ktoré je úplne mísu. To sú prekvapivé rozhodnutia, ktoré proste akože raz rád sa proste ako ja neviem roky rokúce sa rozhoduje nejaká vec sa podobný prípad, tak to a zrazu sa vydá úplne iné rozhodnutie to je prekvapivé rozhodnutie nie každé rozhodnutie, s ktorými sa nestotožňuje je možné charakterizovať áno pre mňa je prekvapivé, ale nie je to prekvapivé rozhodnutie, že toto určite by nebola asi charakterizované ako prekvapivé rozhodnutie.

Dobre môžeme, ale teda uzavrieť, že v zásade postih za neuvedie predbežného právneho názoru v odvolacom konaní nie je s tým, že limitom by mohol byť práve to posúdenie prekvapivosti súdneho rozhodnutia. Lebo na minulom stretnutí sme si povedali, že to je ten cieľ.

- Odpoveď je nie, nie a nie.
- Je len potom jedna taká otázka, že načo potom ta 181 ods. 2 tam vlastne je.
- Je situáciu sudcovia ja som si vyčistila predmet sporu aby to stranám sporu uľahčila ich povinnosť tvrdenia povinnosť dôkazu. Na toto tam je, lebo to je presne to čo kolegovia si to tiež nepamätáte a boli doby, kedy naozaj sudca nesmel komunikovať so stranami takmer za to bol postihovaný, my taký akože ja a teda taká som už ultra tak ako dlho v tej justícii, tak my sme zasa na začiatku boli zvyknutí debatovať, neformálne a nikomu to akože nevadilo potom prišiel tento zákaz, čiže pre toho sudcu to je presne to, že tam sa niečo dialo a my sme sa na to pozerali nemohli sme povedať, že

rozpráva hlúposti presne nechcem sa opakovať, na toto tam je, veľmi dôležité ustanovenie, ak sa vie správne využiť kto ho nechce využiť mal by ho využiť, ale nie je za to sankcie a keď ho nepoužije.

Otázka č. 7 : Preskúvanie vád rozhodnutia súdu I. inštancie v rámci odvolacieho konania, ak tieto vady neboli namietané v konaní pred I. inštančným súdom 365 ods. 1 písm. b) a d) prípadne podľa ods. 2, ak ich hlasy strana mohla uplatniť už v rámci konania na súde I. inštancie, ale neurobila tak.

- Ak sa môžem zapojiť d) to určite nemohla uplatniť, pretože to je nesprávne rozhodnutie vo veci tak, že to nemala možnosť pred rozhodnutím súdu prvej inštancie a neviem máme tam ustanovenie, čo sa týka vad 380 ods. 2 tak myslím, že skôr asi keď sú nejaké vady v konaní irelevantné posudzovanie konania z tohto pohľadu podľa toho ustanovenia a takisto aj to b)to ťažko uplatňovať pred súdom I. inštancie pre neviem, že ako sa myslela tá otázka. Nevyplýva zo žiadneho ustanovenia povinnosť tie vady tvrdí len vtedy a keď ich netvrdím pred súdom I. inštaláciu už ich nemôžem uvádzať ako odvolací dôvod.
- To je viac-menej odňatie a to tak veľmi zrejme toho, že aj na odvolacích dôvodov musí byť lebo on ešte. Položil inú otázku možno keby ju do vysvetľoval tým, ale v zásade sa odňatie..
- On v zásade v konaní pred súdom I. inštancie nemá dôvod uplatňovať odvolacie dohody sa nad tým tak akože zamyslíme, on ešte než jemu to dôjde až keď príde domov, že boli porušené nejaké jeho práva už boli napr. po vyhlásení alebo keď dostal, keď ten rozsudok mu príde písomne, čiže on ešte nevie a to dieťa to isté má inú on nevie akú to má vadu to konanie ešte on si to, ktorá súvisí s nesprávnej.
- Môže tiež § 365, ktorý hovoril odvolacích dôvodoch písm. a) hovorí, že odvolacím súdom je, ak neboli splnené procesné podmienky, b) hovorí, ak dajme tomu bolo porušuje právo na spravodlivý proces v § 380 ods. 2 hovorí na vady, ktoré sa týkali procesných podmienok prihliadne odvolací súd, aj keď neboli uplatnené. Teda z úradnej moci sa prihliada len na a)áčko, čiže z úradnej moci podľa textu zákona by súd nemal tak si to výkladom prihliadať, ak sa to nenamietal v odvolaní na porušenie práva na spravodlivý proces, ale ja sám sa s tým nestotožňujem, pretože to máme to v dovolacom konaní, že na zmätočnosť vady na porušenie práva na spravodlivý proces, že neprihliadame z úradnej moci to je to je zmena oproti stavu pred tým a nejaké očakávam, že k tomu skôr alebo neskôr sa vyjadria aj Ústavný súd, či je to udržateľne ústavne, pretože zmätočnosť vlády to je niečo tak vážne, že my sa tu budeme baviť o právnom posúdení veci ohľadne rozsudku, ktorý nikdy nebude vykonateľný pre mňa napr. atď a tu ma trochu inšpiruje Česká republika napriek tomu, že to dovolacie konanie majú upravené podobne a napriek tomu, že majú aj tzv. žalobu pre zmätočnosť a dovolacím dôvodom je len jediný dovolací bol právne posúdenie na tzv. zmätočnosť vady prihliadajú z úradnej moci dokonca aj keď nebola podaná žaloba pre zmätočnosť. To má svoje rácie a to kto bude musieť niečo Ústavný súd, tak že z tohto pohľadu ja sa teraz trochu dovolávam doktorky, pani doktorka Baricová už začala uvažovať, že by sa mal na to prihliadať a ja by som prihliadal.
- Keď už aj v ústavnej sťažnosti, keď sa namietajú len porušenie určitých vráti sa nepreskúmava ex offo, že ešte tu je ešte túto porušili a ešte tamto porušili, tak že ako všetko treba podľa môjho názoru treba namietat', ako to zas nie je procesné podmienky je iná vec, lebo to je to sú podmienky, za ktorých súd vôbec môže konať vo veci to je trošku iná kategória, ale porušenie ako práva ani ten európsky súd pre ľudské práva vám neposudzuje to čo nenamietate, vždycky len to, čo namietate.

- Áno len Ústavný súd aj ES tam je povinné zastúpenie vysoko kvalifikované je aj v dovolacom napriek tomu tam teda tam môžem o tom, že ak tam budem vidieť, že sa priznalo právo mŕtvemu tak nebudem na to prihliadať.
- Počkaj to je procesná podmienka.
- To je na zase inú diskusiu, ale to sa tu nedá rozoberať, že to je procesná podmienka, pretože je niečo iné, keď zomrie niekto v štádiu prvostupňového odvolacieho konania a v štádiu dovolacieho ale, už ale, a
- Ale to, že na príklad mi nedoručili na vyjadrenie a mne to nevádi a to nenamietam tak to predsa nebudem skúmať ex offio.

Môžeme teda uzavrieť, že je možné v odvolacom konaní namietat' aj také vady, ktoré tu existovali a mohli byť namietané na 1. inštancie, ale odvolateľ tak urobil až v odvolacom konaní.

Otázka č. 8: Otázka sa týka odvolacích dôvodov, sú to otázky, ktoré riešia 4 situácie. Či uvedená situácia je odvolacím dôvodom a ak áno, že akým ktorý, ktorým odvolacím dôvodom môže byť 1. situácia občianskoprávna vec bola správne zapísaná do občianskoprávneho registra na základe žiadosti zákonného sudcu, ktorý sa nesprávne domnieval, že ide o obchodno právnu vec sa to vec bola nesprávne prevedená do obchodnoprávneho registra účtom žalobca namietal no už sudca nenavrhol vrátenie veci do občianskoprávneho registra vo veci konal a rozhodol tak, že žalobu zamietol. Či ide o odvolací dôvod a ak áno, ktorý.

- Vyriešené judikatúrou tam sa povedalo, že je úplne jedno do akého registra je tá vec zapísaná tam je dôležité je, že podľa akého zákona sa posúdi, čiže keď je to v obchodnom registri civilná vec a posúdi sa správne podľa civilu je to v poriadku. To nie je neza.. problém s nezákonným sudcom je medzi civilným konaním a správnym súdnym konaním, lebo to je otázka, vecnej príslušnosti a to je problém tam, keď prejedná vec sa má prejednať v správnom súdnom konaní a prejedná sa v civile to je nezákonný sudca.

Ak vec rozhoduje sudca, ktorý bol rozvrhom určený na obchod ..

- A robiť náhodou mu napadne civilná vec a on to nereklamuje ale rozhodne ju ako civilnú vec je to v poriadku. Lebo je to na tom pokiaľ je to na pokiaľ je to na tom istom stúpmi na tom vôbec nezáleží problémy medzi správnym a civilom, lebo tam je okres a kraj to je problém na to treba dávať pozor, aby sa v civile na riešili veci správneho súdnictva na to treba dávať pozor ale či je to obchod alebo civilov v podstate, to je prekrásne rozhodnutie také aj tu niekde určite je v tom.

Dobre, takže nejde odvolací dôvod 2. situácia v 1. inštancie rozhodol kauzálny nepríslušný súd pracovnoprávny spor bol nesprávne rozhodovanie kauzálny nepríslušným sudcom, keďže sa súd sa domnieval, že ide o obchodnoprávny spor neúspešná strana podala odvolanie z tohto dôvodu cítia odvolací dôvod, ak áno, aký..

- Toto sa na prvý pohľad javí zložité, ale zasa je to ten istý stupeň súdov, toto je ten, čiže akože, keď sa to rozhodne proste na tom súde, ktorý akože je na tej úrovni tej inštancie, tak by to tiež nemal byť problém zásah je problém vtedy, keď napr. že sa rozhodne pracovnoprávna vec na súde, ktorý nie je kauzálny príslušný, keď sa to na tom súde, to môže byť problém bol taký sudca, tam nie je na tom súde, takže tá vec by sa mala aj akože a to by asi obstálo. Lebo to sme tiež raz riešili raz sme to riešili tiež v správku že sme mali takýto to centrum právnej pomoci a tiež to postúpili na súd, ktorý nebolo, ktorý to nemali akože v agende, čiže on, keď to, keď je to v rámci toho súdu tak zas je to jedno či, v ktorom,

v ktorom registri to rozhodnú, ale keď ten súd nie je pracovným súdom a rozhodne sa tam pracovná vec to vidím, že je problém to by sa nemalo stávať.

- Pridal by som k tomu, že to ladí z toho § 40, ktorý hovorí súd aj bez námietky skúmal vecnú príslušnosť kauzálnu a funkčnú počas celého konania ako by sa súdu na jednu úroveň a počas celého konania a tá námietka môže byť, že niekto sa cíti ukrivdený a povie, ale veď na to je špeciálna unikla mi špeciálna bol som ochudobnený aby moju vec existenčnú posúdil špecializovaný súd, ktorý teda ma bohatú bohaté predpoklady, ale judikatúru..
- Ale by som povedala, že to nie je problém zákonného sudcu, ale funkčnej príslušnosti to je a).
- a) presne odvolacie dôvody keď si pozriete všeobecná podmienka ...

Takže v druhej-druhom zdroji situácie máme odpoveď, že ide o odvolací dôvod s tým, že sa skôr prikláňa k názoru, že ide o odvolací dôvod pod písmenom a) teda ide o procesnú podmienku a tretia situácia - žalobca podal žalobu na miestne nepríslušný súd žalovaný včas uplatnil námietku miestnej nepríslušnosti miestne nepríslušný I. inštančný súd posúdil námietku ako nedôvodnú a vec prejednal rozhodol a neprihliadnutie na námietku odôvodnil až rozhodnutím vo veci samej. Či je možné namietať v odvolacom konaní, ak áno, aký dôvod.

- uvedený v CSP, že nemusím ja keď nevyhoviem, tak v podstate konám ďalej, vyporiadam sa s tým odôvodním svoje rozhodnutia takto to diktuje, takže to odvolanie, keď on podal neúspešný podal odvolanie to tak znie ten príklad nie je asi moc dobre ani na pohľad. Podal odvolanie z akého dôvodu, že rozhodoval, akože asi nie nepríslušný, ale ten súd sa s tým je toho príkladu sa s tým vyporiadal v odôvodnení.
- to je, tak že vždycky hovoríme, že on to namietať môže, ale nemôže byť úspešný v tomto prípade.

Že nejde o odvolací dôvod?

- Ale to je v rámci toho
- Tu nejde o to, že či ide o odvolací dôvod, lebo nejde o odvolací dôvod môže jak hovorí kolega on s tou príslušnosť nesúhlasí, čiže on to podľa a) namietať môže, ale nemôže byť úspešný. Lebo postup je lege artis.

Teda nejde o odvolací dôvod, ktorý môže viesť k úspechu v odvolacom konaní.

- Ja si myslím, že aj keby bola nesprávne vyriešená otázka miestnej príslušnosti, tak tým, že súd konal tak v podstate stál sa tým založil si sám príslušnosť a stal sa zákonným sudcom.

Podobná situácia: žalobca podal žalobu na kauzálnu príslušný súd I. inštančný sudca sa však domnievala, že je kauzálnu nepríslušný a vec postúpil kauzálnu nepríslušnému súdu sudca na tomto súde s tým nesúhlasil a vec predložil spoločne nadriadenému súdu, ktorý rozhodol, že vec má rozhodovať súd, ktorý nebol kauzálnu príslušný. Žalovaný v podanom odvolaní namietať, že vo veci rozhodoval kauzálnu nepríslušný súd ide o odvolací dôvod, ak áno o ktorý.

- Ak je to nesprávne vyriešená tá otázka, tak potom by platilo to, čo sme povedali pod 1/ 2/. ... Dôležité je v tomto prípade v rámci meritórneho prieskumu v rámci odvolania príslušný senát odvolacieho súdu, či je viazaný tým rozhodnutím nadriadeného súdu asi nie, lebo ak, aké a dosť otázka bola nesprávne vyriešená v rámci toho svojho prieskumu dospeje na základe samozrejme odvolacie námietky k opačnému názoru, tak potom by sme mali rozhodovať jednotne, keď ten pracovnoprávny súd je výlučne príslušný kauzálnu, tak potom aj v tomto prípade aspoň takto mi to z tej debaty vychádza.

- Môžem poukázať na analogicky prístup k situácii, keď nadriadený súd vylúči alebo vylúčiť sudcu a potom sa to namieta v opravnom prostriedku riadnom alebo mimoriadnom a tam smerujeme k tomu, že nie je viazaný súd v inštančnom postupe rozhodnutím nadriadeného súdu o vylúčení alebo nevyvylúčení sudcu. Iný je problém, ktorý sme minule rozoberali a ten tiež šialene spomeniem, ale nechcem ďalej, keď ten nadriadený súd vylúči všetkých sudcov a urobí aj 2. rozhodnutie t.j. prikáže vec inému súdu kdesi.
- Ja si myslím, že mohli by sme skúsiť aj v hneď skratkovité z hľadiska efektívnosti, ak ten nadriadený súd dospeje k záveru, že nie je splnená podmienka vylúčenia všetkých sudcov riadiac sa tým judikátom, ktorý je osvedčený praxi, keď to nie je ním viazaný súd v inštančnom postupe tak v rámci mimo inštančného postupu. Nie vrátiť musíte rozhodnúť, rozhodnúť o tom návrhu na prikázaní a odôvodniť. No príde to tomu sudcovi, ktorý pôvodne ako zákonný sudca bol aj náhodným výberom mu vec bola pridelená, pretože ten je zákonným sudcom. No nepovie musím uviesť iné dôvody, ktoré sú relevantné. To sa stáva pomerne často na každom pomaly strediskovom školení sudcov krajských súdov výstava táto otázka, pretože predsedovia súdov sa chopili z toho to pohľadu dosť nesprávne tej svojej kompetencie a vylučujú všetkých je už abnormalita, aby vylúčený podpredseda vylučoval predsedu.

Otázka č. 9: Rozhodovanie o sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka tam rozhoduje sudca 1. inštancie proti tomuto rozhodnutiu sudcu 1. inštancie, ktorý rozhodoval o sťažnosti odvolaní nie je prípustné ako rozhodnúť, ak takéto odvolanie je podané. Sú 2 alternatívy sa ponúkajú či to odvolanie odmietnuť ako neprípustné alebo zastaviť konanie pre nedostatok funkčnej príslušnosti je tam je odkaz na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý teda sa skôr priklonil k tejto variante druhej, že rozhoduje zastavením pre funkčnú nepríslušnosť ide o rozhodovanie o odvolaní proti rozhodnutiu sudcu, ktorý rozhodoval o sťažnosti.

- Do CSP sa to nedostalo, ale my sme si to dali do správneho súdneho poriadku tam je vyslovene napísané, že proti tomu rozhodnutiu sudcu nie je prípustný opravný prostriedok, tak že ono logicky je, že nie je prípustná tá sťažnosť no alebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné len tuto to nie je v CSP to nie je explicitne uvedené, no a tak, že logicky je to, že neprípustná sťažnosť, ale ako si myslím, že keď sa to teda odvolanie, keď sa to zastaví, že nie je akože na funkčná tak, že kto je vlastne nie to nie je žiadna vada tento spôsob rozhodnutia a zásadne nejaký extra zásadný rozdiel v tom.
- Pre také upresnenie položila som túto otázku kvôli tomu, že u nás sú vlastne obidva postupy na kraji, že vlastne jedni odmietajú jedni zastavujú a teraz kvôli tomu akože aby sme sa ako keby zjednotili teda, že ja nehovorím, že niektorý ten postup je zlý oni sú dobre obidva v podstate, že ktorý zvolí či to akože úplne jedno.
- Ja si dovoľím ako akademik teoretik tomu sa vyjadriť, že určite odmietnutie podľa môjho názoru ako čo to je nedostatok funkčnej príslušnosti rozhodol okresný súd a je to na krajskom súde on je funkčne príslušný na rozhodovanie o odvolaní a o tomto odvolaní podľa môjho názoru treba rozhodnúť tak, že ho odmieta, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné a vyplýva to úplne jasne s § 357 a contráριο nie je to medzi uzneseniami, ktoré možno napadnúť odvolaním rovná sa ako keby bolo ustanovené, že nie je prípustné odvolanie ako hotovú vybavené proste odmietnutie ja trošku sa divím tým zase tomu zastaveniu pre nedostatok funkčnej príslušnosti.
- Ono sa to bralo možno, že skôr tam to rozhodnutie je dobre odôvodnené ono skôr s tým, že tam je to vlastne to konanie o tej sťažnosti ako keby to sťažnostné konanie ako keby osobitné, že vlastne je tam rozhodnutie o sťažnosti voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka a potom následne je tam vlastne ako keby nepoviem, že druhoінштанčné je to také

akože takú svojou povahu to rozhodnutie súd prvej inštancie, ale to áno také oprané, takže možnože preto sa to tak bralo jednoducho tam ako keby to konanie skončilo, aj keď možno, že to, v akom vavrím chápem aj jedno aj druh akože nemám výhrady voči žiadnemu len naozaj to bolo tak, že máme tiež také dva postupy.

- Ja tomu viem veľmi dobre rozumiem, pretože my sme mali sami na Najvyššom súde svojho času tiež dvaja dvojkoľajnosť na rozhodovaní a keď si zoberiete boli podávané odvolania proti rozhodnutiam súdu nadriadeného, ktorý rozhodoval o námietke zaujatosti a tam čase na to odmietala časť zastavovala z nedostatku funkčnej príslušnosti a to zastavovanie bolo práve obdobné tomuto sťažnostnému konaniu, tak že nečudujem sa, že je táto dvojkoľajnosť.

Táto otázka má ešte druhú časť a síce všeobecnejšiu ako rozhodovať, ak je odvolanie podané proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Je potrebné v takom prípade rozhodnúť alebo stačí vybaviť odvolanie prípisom strane konania, nakoľko odvolanie prípustné nebude, tzn. ide o odvolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu.

- Nepodarilo sa odstraňovať vady podania môžem rovno povedať tam bol presne ten prípad, že bola spotrebiteľská vec a vystalo to zrovna u nás na tie, že vlastne my sme rozhodli o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu, kde sme potvrdili rozsudok okresného súdu. Následne podal spotrebiteľ odvolanie také nepodarené, ktoré ale nazval dovolanie a súd I. inštancie nám to predložil s tým, že máme rozhodnúť o odvolaní my sme to vrátili, že to nemá náležitosti a jednak on to označil ako dovolanie je potrebné vyzývať, súd sa o niečo pokúsil nepodarilo sa mi to úplne predložil to dovolaciemu súdu, že tam je teda dovolanie vychádza z toho názvu dovolací súd mu to vrátil, no tak, ale bohužiaľ iba z toho, že to sa nazvalo dovolanie nemôžeme vychádzať odstraňujte vady zároveň povedal, že nemá právne zastúpenie súdny poplatok podmienky. Okresný súd si ho zavolať vypočul ho poučil ho akože od takých náležitostí a všetko následne on sa písomne vyjadril a toto považujte za odvolanie, tak následne okresný súd považoval za odvolanie a predložil to nám odvolaciemu súdu, aby sme rozhodli o odvolaní lebo však o odvolaní rozhodujeme my, ale rozhodnutie odvolanie voči nášmu rozhodnutiu, proti ktorému jednak nie je prípustné, ale otázka môžeme my o tom rozhodnúť, že ho nejako odmietame hlavne keď my nie sme odvolací súd na vlastné odvolanie alebo potom naozaj mu iba jednoducho prípisom oznamy nebojme sa tým zaoberať, lebo jednoducho tak nie je alebo nie kto zastaví alebo pre nedostatok funkčnej príslušnosti dovolací súd naozaj nevieme, čo s tým v tomto prípade akože sa toho zbaviť.
- Za OSP, keď sa podalo odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu ako odvolacieho súdu tak odvolacie súdy nám to predkladali a my sme to zastavovali pre funkčnú nepríslušnosť, len tá situácia sa zmenila v CSP v tom že, že teraz je jednoznačne povedané o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak teda teraz mi to vychádza, že nám nemá, čo krajský súd odvolací súd predkladať na rozhodnutie odvolanie proti jeho rozhodnutiu a teraz je tá otázka, čo s tým? Ale už aj predtým za OSP Slovenská prax my sme tie odvolania vybavovali, takže sme to zastavili pre funkčnú nepríslušnosť ale v Českej republike som sa už v minulosti stretol s názorom, že zastaví, že odvolací súd to nemá komu ani vtedy to nemal komu postúpiť, že nech si to zastaví sám, čiže čistejšie asi vydať rozhodnutie sám nech zastaví, prípis no je to trochu riziko niekedy to možno zapadne do archívu, ale skôr vydanie.
- Odvolanie proti rozhodnutiam súdu I. inštancie ako rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu súdu druhej inštancie ešte vlastnému tak je to tak ako trošku, no naozaj nevieme, čo jasné, že budeme musieť nejako rozhodnúť, ale...
- Keby ste si pozreli náš rozvrh práce, tak my tam máme 2 senáty päťčlenné, ktoré priamo rozhodujú o takýchto podaniach, ktoré sú dovolaniami voči rozhodnutiu dovolacích senátov

a máme s tým už také problémy, že sú tam určití klienti ja ich tak nazvem, ktorí sa zacyklovávajú, čiže podávajú opätovne stále voči rozhodnutiu, odmieta sa im takéto dovolanie a proti tomu podávajú ďalšie dovolanie tak, že z vášho pohľadu, ak je to odvolanie je to jasné odvolanie to mať vyriešené, tak je to rozhodnutie na odvolacom súde, aby posúdila v podstate odmietol ako na neprípustné, ale pokiaľ sa vám to zacykluje, tak my sme už viac-menej vymysleli, no vymysleli z núdze cnosť keďže už máme problém so zaskladaním senátu alebo nemôže rozhodovať už pomaly nemá kto tak viac-menej sme urobili nie celkom ako by som povedala úplne v súlade s ale nie je to protizákonné tak sme povedali, že už v štádiu začiatku sa posúdia ako sťažnosť a vybaví to predseda súdu v rámci posúdenia sťažnosť, že je sťažnosť voči postupu sú teda toho dovolacieho súdu, ak sa vám to zacyklováva, ale v zásade my to riešime tým spôsobom, že sú 2 senáty, ktoré okrem toho ešte rozhodujú.

Dobre, teda nevybaviť vec prípisom ale rozhodnúť o odvolaní - odmietnuť ako neprípustné.

Otázka č. 10: Kedy nadobúda právoplatnosť písomne nevyhotovené uznesenie?

Ide o nasledovnú situáciu: počas 1. štandardného konania na pojednávaní došlo k zmene žalujúcej sporovej strany bola doložená aj zmluva o postúpení pohľadávky súd návrhu vyhovel uznesením, ktoré verejne vyhlásil odôvodnil ho a dal poučenie, že nie je prípustné odvolanie ale toto uznesenie, ktorým pripustil zmenu sporovej strany písomne nevyhotovil a tým ani nedoručoval sporovým stranám. V odvolaní tento postup namietaný nemohol odvolací dôvod sa však týka aktívnej vecnej legitímácie nového žalobcu spochybnením platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, CSP takýto postup v zásade umožňuje otázka však je, že kedy nadobúda takéto uznesenie právoplatnosť podľa názoru súdu, ktorý otázku kládol nastáva právoplatnosť jeho vyhlásením. Otázka je či tento, názor alebo tento záver je správny a teda či môžeme s ním naďalej pracovať či teda k nemu nie je treba vyhotoviť takéto uznesenie, kde dôjde k zmene počas pojednávania a teda či možno uzavrieť, že právoplatnosť takéhoto uznesenia nastáva vyhlásením.

- Mňa tam, sa opýtam, že či tam bol prítomný už zástupca toho vstupujúceho potencionálneho tak, že ste ho volali?
- To je moja situácia v rámci odvolacieho konania v rámci prieskumu teda som mal túto situáciu ja musí mať túto otázku vyriešenú aj pre to, aký mám okruh sporových strán v rámci odvolacieho konania teda či účinne došlo k tej zmene na strane v tomto prípade na strane žalobcu. Ja som si odpovedala kladne, pretože na tom jedinom vykonanom pojednávaní pred súdom prvej inštancie bol prítomný aj žalobca v zastúpení teda bol zastúpený advokátom, ktorý mal udelenú plnú moc aj od jednej a samostatne od 2. strany, čiže tejto špecifickej situácie, keď sú tie podmienky aj podľa § 80 ods. 1/ 2/ splnené, tak potom som to mala za vybavené a už vyhlásením.
- No ja by som to odpovedala, keďže to bola moja situácia v tomto prípade musia byť samozrejme dodržané všetky podmienky, ktoré upravuje § 235 ods. 2 civilného sporového poriadku vrátane teda tej situácie, že ak to je pre vedenie konania potrebné v tomto prípade tým, že súd nielen vyhlásil aj odôvodnil teda vysvetlil, ktorú okolnosť považoval, ktorú skutočnosť považoval teda za tú relevantnú, pre ktorú k zmene na zmenu teda na strane sporovej strane mohol pripustiť to bola doložená zmluva o postúpení pohľadávky, bol tam aj okrem prítomných teda všetkých zúčastnených strán nielen tých sporových, ale aj tej novej sporovej strany bola aj písomne vyhotovený návrh na zmenu bol to tam krátkou cestou na doručenie týmto stranám, no a samotné odôvodnenie to, akým spôsobom procesne postupoval sa odzrkadlilo potom v rozsudku a v odôvodnení. Čiže v tomto prípade nevidím dôvod prečo by sa muselo osobitne vyhotovovať písomné uznesenie, v ktorom by vlastne bolo len na zopakované to, čo už odznelo na tomto pojednávaní, ale ak by len, čo len jedna z takýchto podmienok nebola splnená potom by bolo potrebné to uznesenie vyhotoviť.

Ja s tým súhlasím, takže tú otázku možno uzavrieť, takže ten postup je správny a právoplatnosť nastala vyhlásením toho rozhodnutia zároveň boli splnené podmienky na to, aby súd nevyhotovoval takéto rozhodnutie v písomnej podobe.

Otázka č. 11: Ide o zmenu strany sporu po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie v otázke sú naznačené 2 situácie pod písmenom a) po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie bol podaný návrh na zmenu sporovej strany a následne bolo podané odvolanie proti rozsudku okresný súd vydal písomne vyhotovil a doručil uznesenie o zmene sporovej strany a pripojil doložku právoplatnosti, potom predložil vec samu na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Dobre a 2. situácia je opäť po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie bolo podané odvolanie a v rámci vyjadrení sporových strán replika, duplikát bol podaný návrh na zmenu sporovej strany tak, že im vymenené garde časové okresný súd vydal písomne vyhotovil a doručil uznesenie o zmene sporovej strany a pripojil doložku právoplatnosti potom vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Či je tento postup pod písmenkom a) a b) správny akceptovateľný. Či okresný súd môže rozhodnúť o zmene sporovej strany.

- Ono asi tu sú dva prípady, že 1 × niekedy najskôr podaný návrh na zmenu toho účastníka konania a potom je podané odvolanie, čiže ako keby ten návrh predchádzal tomu podanému odvolaniu a potom je 2. situácia, že podané odvolanie a následne podaný návrh na zmenu účastníka strany konania. Ono otázne je možno, že aj to, že ako my to napr. akceptujeme u nás keď to robí okresný súd, lebo niekedy vychádzame aj z toho napr. pri doručovaní, už aj keď je treba s nami odvolaní, lebo niekedy aj to doručovanie repliky rubriky zaslané potrebné doručovať v tej správnej strane konania pokiaľ nezmeníme ako je zbytočne budem rozhodovať doručovať vyjadrenie repliku, dupli k tomu pôvodnému, hoci už tam máme návrh na pripustenie zmeny strany konania, kde by bol dôvod napr. na vyhovie a potom otázka je, dobre, tak potom pokiaľ by okresný súd nepripustil tu zmenu tak by nedoručoval repliku, duplikátu predložil by to odvolaciemu súdu, lebo on musí rozhodnúť v odvolacom konaní. Odvolací súd rozhodol o pripustení zmeny a teraz, čo doručoval by odvolací súd nič nebráni alebo bytu vrátil okresnému súdu na doručovanie ako....
- Vyhlásený rozsudok, vyhlásením rozsudku je súd viazaný teda nie len súd a tá strana zrazu navrhne zmenu? A čo keď nepodá vôbec odvolanie to akože kam to pôjde nie, tak to asi ťažko nie. Ten súd nemôže prvostupňový už po vyhlásení rozsudku urobiť takéto veci.
- Presne si to myslím aj ja.
- No dobre tak potom je to o tom či podá to odvolanie alebo nie, následne podá no ale v žiadnom prípade nemôže, tak je to či už je to súčasť toho odvolania predpokladám že to v tom odvolaní asi zdupľuje alebo teda povie poukazujem na to, ale ten samotný úkon v tom kvázi, čo to je za to je medzi obdobie znovu hovorím, že
- Odvolacie konanie, kedy začína podaním odvolania a to je čo, čo on urobí úkony pred podaním odvolania nemôžu byť účinné.
- Čo to je vlastne medziobdobie, kde súd vyhlásil záväzne rozsudok s tou stranou koniec. Presne tak, on nemôže zrazu od vyhlásenia do toho než to napíšete si tam zmeniť, aj keď je tam návrh, aj keď je podané odvolanie...
- Uvažujeme, že teda naozaj po vyhlásení rozsudku podal návrh na zmenu a nepodal odvolanie, keď nepodá odvolanie tak to nemá žiadne účinky ani ten návrh na zmenu a keby súd rýchlo rozhodol a pripustil zmenu a to odvolanie podané nebude to rozhodnutie tiež nemá žiadne žiadnu silu nič, je tu právoplatný rozsudok, ale pokiaľ odvolanie pôda, tak potom už sa to akoby predčasne podaný návrh na zmenu už by, už tu už to spadá do odvolacieho konania kde platí áno, kedy začína odvolacie konanie a v odvolacom konaní už

odvolací súd primerane použije a postupuje podľa ustanovení v konaní pred súdom 1. stupňa, ten by mal rozhodnúť.

- Ja by som to doplnila to som položila ja tieto otázky, pretože vychádzajú z presne opisujú situácie, ktoré sa nám udiali v tom 1. prípade my sme to vlastne vyriešili tým, že boli tam dôvody v rámci odvolacieho konania na zrušenie toho rozsudku, čiže tam sme ako keby otvorili tú situáciu a zostalo sa to rozhodnutie súdu 1. stupňa do rovnakej ako funkčnej pozície, ale to nie je ojedinelá prax v konaniach špecifické to bolo ešte tým, že bolo potom incidenčné konanie sporové, ale súviselo to s tým, že v konkurznom konaní došlo k takejto zmene vlastne účastníka a tým zrejme ten I. inštančný incidenčný súd chcel reagovať na tú zmenu, ktorá teda v sporových stranách nastala v rámci konkurzu. Takže sú situácie, ktoré možno vyznievajú prekvapujúco, ale dejú sa, ale v minulosti.
- Teraz zoberieme si smrť fyzickej osoby po vyhlásení rozsudku sám súd zistil, že zomrela teda v tom čase účastník vrátila sa mu doručka zomrel no, čo sme robili zistili sme, okruh nástupcov a doručili sme ten rozsudok nerobili sme tam žiadne zmeny. Teraz je situácia v tom smere trochu odlišná, že zákon nám hovorí, že musíme rozhodnúť aj v prípade straty spôsobilosti o tom s kým pokračuje v konaní, čiže ak je to pred, po rozhodnutí a nie je tam, súd 1. stupňa alebo 1. inštancie z môjho pohľadu nikdy nemôže o tom rozhodovať, ale doručí právnym nástupcom a ak to vyplýva z teda ak to má zistené musí to zisťovať a už je to potom parketa následne vždy odvolacieho súdu, že musí rozhodnúť, že pokračuje s kým v konaní to má ..
- No názor náš je taký zo strany odvolacieho súdu, že rovnaký, to nie je už otázkou, keď už je v štádiu vyvolaného odvolacieho konania a je jedno teda kedy ten návrh prišiel či pred podaním odvolania alebo po ale je už rozhodnuté v štádiu keď to vyvolané odvolacie konanie tu je no nemôže súd prvej inštancie, ale on to urobí a teraz nie proti tomu prípustné odvolanie ani to nenamieta nikto v tom v odvolaní, tak my jednoducho nemáme asi inú voľbu len pokračovať už takto zmenenou situáciou procesnou teda, čo sa týka sporových strán.
- Určite ja si myslím, že väčšinou je to aj dobre posúdené tak, že len kvôli tomu zrušovať to by bol číry formalizmus ani by sme nenašli na to ustanovenie podľa čoho je to, je to síce postup nie v súlade so zákonom, ale mal za následok nesprávne rozhodnutie asi nie a zvlášť keď to ani nikto nenamietal, súd odvolací si musí vyriešiť okruh strán sporu ale ak je to správne vyriešené, no tak ako, no a, keď nie tak musí si odvolací súd rozhodnúť s kým bude pokračovať v konaní on sám.

Odpoveď je teda taká, že súd prvej inštancie nemôže o týchto otázkach rozhodnúť a spadá to do kompetencie odvolacieho súdu, ak sa tak rozhodne a je to správne rozhodnuté tak súd pokračuje v konaní s novými stranami prípadne ak to nie je správne tak súd vlastne si otázku okruhu účastníkov otvorí sám a vyhodnotí.

Otázka č. 12: Späťvzatie žaloby po rozhodnutí odvolacieho súdu avšak pred nadobudnutím jeho právoplatnosti.

Taká naozaj delikátna situácia je možné zobrať účinne žalobu späť i po rozhodnutí odvolacieho súdu, avšak do jeho právoplatnosti. Popis otázky sa odkazuje na dva časové okamihy po rozhodnutí súdu prvej inštancie a pred nadobudnutím jeho právoplatnosti i v prípade, ak je žaloba zobrať späť po rozhodnutí odvolacieho súdu, ale skôr než toto nadobudlo právoplatnosť je v podstate splnená táto podmienka. Ako však naložiť s vydaným rozhodnutím, ktorým je odvolací súd viazaný, je tam aj odkaz na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý nepripustil späťvzatie žaloby.

- Som sa pripravovala na túto otázku tak, keďže súčasné komentáre mlčia a súčasne sa ani neupravuje špeciálne túto otázku tak som zase čiahla po fialovom Rubešovi a tam táto otázka je, jednou vetou zodpovedaná, že -po rozhodnutí odvolacieho súdu to už nie je možné len s bodkou- ako má to svoje ráco z môjho pohľadu a pre rozhodnutie Krajského súdu v Žiline a myslím si, že sa k nemu celkom pekne zhostilo.
- Tam bol ten prípad sú vlastne zatiaľ dva prípady, čo boli tak jedno bolo, že to už bolo po rozhodnutí krajského súdu ako odvolacieho súdu, ale vôbec ešte pred vyhotovením písomným rozhodnutia bolo zobratá späť žaloba a druhá bola taký prípad, že kde už kraj rozhodol myslím, že to bol tento prípad, že rozhodol vyhotovil už to dokonca poslal okresnému súdu, ale skôr než to okresný súd vôbec doručil tak prišlo späťvzatie žaloby. Čiže vlastne, ako že stalo sa to myslí, že už dokonca tri prípady u nás také sa vyskytli, takže preto takáto otázka, že naozaj to tak že zaujímavá situácia.

Uzatvárame to tak, že po vydaní rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné účinne zobral žalobu späť § 370 na takúto situáciu nedopadá nepamätá.

Otázka č. 13: Otázka sa týka odvolania v dedičskom konaní prišlo 5 otázok k tejto téme, takže môžeme ísť po poriadku, ktorý súd prvej inštancie alebo odvolací súd je funkčne príslušný na odmietnutie odvolania podaného proti uzneseniu o dedičstve, neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b) či teda rozhoduje súd prvej inštancie alebo odvolací súd.

- Ak sa teda môžem vyjadriť sme úplne v režime CMP, denne hovoríme o CSP tak, že a o to viac, že sa jedná o konanie o dedičstve, kde osobitná teda úprava odvolania v každom prípade nosné ustanovenie § 69 CMP voči všetkým teda uznesenia notára ako súdu prvej inštancie konanie o dedičstve je prípustné odvolanie. A zase ďalšia výnimka našim odvolacím teda súdom je okresný súd pokiaľ nejde o zjav tie 4 v dedičskom konaní uznesenia meritórne podľa § 73 ods. 1, kde sú teda tie výnimky zakotvené, kedy rozhoduje krajský súd, takže aby podľa mňa miestna otázka, že funkčne príslušný na odmietnutie odvolania mal byť okresný súd, je krajský že tu nejde o práve tie štyri situácie, teda ak nedôjde k zmene zrušeniu týchto rozhodnutí, ktoré sú uvedené výslovne v § 72 CMP.

Sú s tým nejaké problémy na I. inštancie alebo na odvolacích súdoch alebo je také nejednotné rozhodovanie v rámci súdov. Ja si myslím, že s týmto záverom sa dá súhlasiť sa dá súhlasiť je to vlastne aj v § 73, ak nie je odvolanie proti uzneseniu podľa 72 ods. 1/ je na konanie funkčne príslušný súd I. inštancie, takže dá sa s tým záverom súhlasiť.

Druhá otázka, kedy je odvolanie účastníka proti uzneseniu o zastavení konania o dedičstve pre nemajetnosť, spôsobilé privodiť zrušenie uznesenia a vrátenie veci notárovi na ďalšie konanie. Postačí len tvrdenie, že poručiteľ mal napr. vedenú vkladnú knižku v konkrétnej banke, notár prostredníctvom žiadnej z bánk existenciu vkladnej knižky nezistil, alebo je potrebné pripojiť aj relevantný listinný dôkaz alebo na základe tvrdení v odvolaní sa I. inštancie ako odvolací súd zopakuje alebo doplní dokazovanie pre zistenie skutočného stavu, čo v prípade, ak odvolateľ tvrdí existenciu a ostatní dedičia sú pasívny, prípadne tvrdia, že nemá vkladnú knižku.

- Ak môžem vyjadriť sa k tejto veci najprv ma teda, som sa zamyslel nad tým, či je vôbec reálna takáto situácia teda poviem, že sme v režime CMP postavené úplne na iných zásadách ako sa teda od rána bavíme, keďže o zjav súd a notár v konaní o dedičstve je tým vyšetrovateľom a je na ňom uznali preukázanie materiálnej pravdy a zistenie je teda skutočné a nie skutkového stavu veci, čiže pasivita dedičov sa netrestá, pretože o zjav šetríme a šetríme a pokiaľ sa jedná vyslovene dôkaz vo vzťahu k banke, možno viete možno neviete teda určite, keď vám škodia hotové v spisy od notárov, tak tam vidíte vlastne výsledky z lustrácie v elektronickom systéme bánk, takže bez ohľadu na to či nejakú informáciu notár má v konaní o dedičstve od dediča, resp. osoby, ktorá je vypočutá v rámci zápisnice o

predbežnom šetrení detto osoba, ktorá je uvedená v oznámení a úmrtí ešte predtým aspoň na praxi je taká mala by byť, vykoná notár všetky lustrácie aj vo vzťahu k banke. Výsledkom lustrácie je zistenie, či má porúčiteľ nejaký účet pozor podotýkam účet a tu narážame na nejednotnosť teda výkladu bankovej služby alebo nejakého bankového produktu, čo je vkladná knižka, čo je a tam je asi ten praktický problém, kedy bez toho, aby notár mal ozaj konkrétnu informáciu, že je vkladná knižka v tej a v tej banke tak bankám hustej lustrácie odpoveď na vkladnú knižku nedá. Notárovi príde odpoveď či je alebo nie je účet ak je pozitívna, tzn. tých 23-24 bánk najmä tomu príde odpoveď, že je tam účet v poštovej banke. Poštová banka oznámi áno zostatok ku dňu žiadosti je taký, ale pozor je tam aj iný bankový produkt, ale ak by nebola pozitívna lustrácia, že je tam účet tak iniciatívne mi to banka neoznámi v takomto prípade, ak to nevie od banky neviem to od osoby, s ktorou spisujem áno zápisnicu o predbežnom šetrení tak tu je tá situácia predostretá ale najprv som si musela navodiť či reálne je, tzn. sú 2 sestry jedna žila s mamou a na predbežné šetrenie pozvaná druhá a tá teda nevie o tej vkladnej knižke druhá vie. V takom prípade si viem predstaviť citát, že sa zastaví konanie je podané odvolanie hoci z mojej praxe sa to dozvedia až po právoplatnosti v takom prípade už neostáva nič iné len na dodatočné konanie a návrh na začatie dodatočného konania, čo sa stáva teda častejšie, ale keď sa vrátim k tomuto simulovanému možno reálnemu prípadu tak podľa mňa samotné tvrdenie, že teda je tu predpoklad, že je tu vkladná knižka pre mňa pre vyšetrojúceho notára alebo ja patrí k tým notárom, ktorí šetria by to bola postačujúca a teda informácia na to, aby došlo k zrušeniu tohto zastavujúceho uznesenia a aby teda bola vec vrátená a notár šetril a už následne nič nevyklučuje, aby bolo zase vydané uznesenie o vydaní nepatrného majetku a zastavení konania podľa zostatku na účte alebo prejednaní veci, neviem teda či so mnou by súhlasili ostatní kolegovia notár ako sudcovia súdu prvej inštancie alebo teda vy naši odvolací sudcovia.

Takže vlastne stačí, ak účastník uvedie, že mama mala nejakú vkladnú knižku nevie v akej banke a vy to viete ako notári v rámci lustrácie zistiť?

- Ak by neuviedla v akej banke, musela by som lustrovať všetky banky osobitne lebo bohužiaľ technicky je to tak. Viete dobre, že bolo isté obdobie problém s tým určite ste sa s tým stretli aj sudcovia, keď ešte nebol teda elektronický systém banky tak boli spoplatňované oni stále teraz sú spoplatňované, len my im teda dobropisujeme a nepriznávame aj samozrejme tie odmeny. V takom prípade bolo by samozrejme neskutočne predlžujúce to konania aby sme na 23 banky tie dotazy robili ale ak je tu teda indícia a je to ozaj, že je tu dôvod na to no tak asi by sme to robili, keď nič iné bližšie nie.

Ak som dobre pochopila postačí len také tvrdenie, že je tam vkladná knižka neviem síce kde, ale skúste teda zistiť to by stačilo teda z toho čo je...

- Tak teda to je otázka na súd ja o tom nebudem o odvolaní rozhodovať tak, že asi by sa mal, my lustrujeme.. áno bola, ale musel by teda súd zrušiť a vrátiť, takže je to otázka na okresný súd ako by teda vyhodnotil to odvolanie.
- V rámci toho šetrenia majetku, keď sa notár pýta tých bánk, tak sa pýtate na všetky produkty nielen na účet, princíp aj tak prečo nie...
- No je to dobrá otázka a podnet možno, lebo je to technicky tak nastavené, keď je nastavená indikatívna informácia z nášho registra exekúcií tiež tam nemá kto je veriteľ, mám tam len exe no tak tiež problém, tzn. musí urobiť ďalší krok, aby som šetrila ahá kto je veriteľom v tejto veci tu je proste systém nastavený tak, že mi umožní prístup len k účtom je to možno technická vec je to podnet na to, aby sa v elektronickej samozrejme áno, lebo tak by to bolo 23 fyzických a žiadaniek 23 uznesení, ktorým sa zase nepriznali tie podklady, ale hovorím možno je to sa len otázka technická, aby sa zmluva teda medzi komorou a asociáciou bánk

rozšíril aj na niečo také tak isto ten praktický problém vyriešil alebo vidím ho len tam, ak ja nemám možnosť v prvom konaní v prvom teda kroku, lebo sú to odstupňované kroky šetrenia a teda zostatková možnosť zistiť tak ostáva len ten druhý krok, tzn. oslovovať banky. Samozrejme je to vhodnejšie, aby som vedela či už vie ako súd len vetu aha ja viem, že mama mala vkladnú knižku lebo tam chodila každý mesiac svojho dôchodku vkladať 20 EUR pre vás bude postačujúce na zrušenie na vrátenie. Je otázka na súd, ja viem teda šetriť ako mi povie súd.

Kedže máme to CMP vyšetrovaciu zásadu ja sa skôr pri prikláňam k záveru, že by to tvrdenie malo stačiť a potom v zásade súd sám bude vykonávať dôkazy či to tvrdenie alebo nie je pravdivé.

- Tvrdí tak nemám dôvod šetriť, áno len účty.

Dobre je ďalšia otázka, týka sa uznesenia o zastavení konania o dedičstve podľa § 188 ods. 1 CMP sa má doručiť podľa § 188 ods. 3 známym dedičom, čo sa považuje za známeho dediča sú to len osoby z dostupných evidencií registra obyvateľstva občanov alebo má súd šetriť viac?

- Dúfam, že sa zhodneme teda všetci na tom, že odkedy teda úprava CMP ukladá doručovať zastavujúce uznesenie lehoty sa nedoručovali, tak mnohých teda na začiatku to skomplikovalo trošku situáciu, keď o zaja sa jedná o zastavujúceho uznesenia bolo plno dedičov na neznámom mieste a pod. takže ale myslím, že už komentáre k tomu sú jasné, že o zaja by sa malo jednať aj úprava vyslovene taká je od dediča známeho alebo adresa, ktorého je na to znamá nejaké širšie šetrenie ja neviem na väznice a Sociálnej poisťovne podobne asi v tomto prípade nie sú namieste, takže ja to vyhodnocuje, že by to malo byť postačujúce, tak to aj robíme s tým zatiaľ problém nebolo.

S týmto postupom aj súvisí korešponduje dôvodová správa, ktorá k § 188 hovorí, že toto uznesenie sa bude doručovať osobnom známy podľa výsledku predbežného šetrenia pri zisťovaní ich adresy vykoná notár iba základné šetrenia. Dlhšie náročnejšie úkony, ktoré by inak vykonával odpadávajú, takže naozaj to bola asi aj ten cieľ.

4. otázka: je krajský súd príslušný na rozhodovanie o odvolaní proti uzneseniu podľa § 72 ods. 3 CMP? Nám to vychádza na krajský súd dosť jednoznačne neviem či možno tá otázka bola mienená iným smerom, ale zatiaľ teda jednoznačne krajský súd.

- Ide o odvolanie, o odvolaniach rozhoduje krajský súd, o odvolaniach rozhoduje v tomto špecifickom prípade teda okresný súd, ale tu ná vyslovene expressis verbis povedané už ten súd prvej inštancie rozhodol, čiže to je predmetom odvolacieho prieskumu.

Posledná otázka: súvisí s právnou situáciou v uvedenom v § 72 ods. 1 CMP, teda ak okresný súd uznesenie notára na základe podaného odvolania nezmení alebo nezruší a má predložiť na rozhodnutie krajského súdu. Postačí, ak vyhodnotí, že odvolanie nie je dôvodné? Akou formou, akým procesným úkonom - uznesením, prípisom?

- Mám pocit, že toto sme preberali v Žiline z Dr. Čirčom, Dr. Urban, ak sa mýlim oprav ma, ale nie som si istá niekde táto otázka už bola povedaná alebo tu to bolo v Starej Lesnej tam sme sa zhodli v podstate na tomto fóre to, že nemôžeme predpisovať súdu, aby predkladal, teda aby nejakým uznesením zdôvodňoval prečo nemieni vyhovieť to by sme išli na zákon a viac-menej sa zhodli v tom, že predkladacej správe uvedie, že tomu odvolaniu nemieni vyhovieť, to je asi takýto bol záver, čiže dôvody prečo nemieni vyhovieť sme považovali už trošku nad rámec zákona.

Ešte máme otázku z pléna...

- Uvedie, že je nedôvodné, lebo tá debata sa posúvala až tak, že mal by tam povedať aj prečo, ale to je už nad rámec.

My sme síce vyčerpali otázky z materiálu, ktorý je pripravený, ale ešte možno využiť príležitosť a ak máte otázky alebo tému, ktorú chcete rozdiskutovať v rámci dnešného podujatia, tak nech sa páči máte príležitostiach, pýtajte sa...

- Niekde v poslednej dobe sme sa nikde dotkli tejto otázky z pozície dovolacieho súdu v Žiline a vy uvažujeme tým smerom, že máme tu zákonne niečo s tým musíme urobiť, čo bude to budú sa uvidíme a zdá sa, akoby pre tento prípad tu bol priestor aspoň na úvahu či by sme nemali pre účely odvolacieho dovolacie konanie dotvoriť a dotvoriť CSP a z pozície, čo by sme urobili keby sme boli zákonodarcovia, ak sledujeme efektívnosť a vôbec spravodlivý proces, tzn. a to riešenie by sa mohlo ponúknuť ako také, že v prípade pokiaľ sa podá odvolanie alebo dovolanie, nastupuje povinnosť súdu prvej inštancie vyhotoviť písomný prepis zvukovej nahrávky.....
- Ja stále hovorím, že keď sa to dá na trestnom a tamto prepisujú, tak zase my sme, čo Popoluška stále len trestné môže a na nás prostriedky nie sú, na nás nie sú ľudia na nás nie sú kapacity to je tiež také, lebo tá otázka toho nahrávania má ten druhý rozmer zase taký, že sa sťažovali strany, že proste sudca si tam prediktuje, čo chce a to v tom zápise v tej zápisnici, keď sa to nenahrávali, že je tam zachytených 5 viet a on buď, oni potom namietali obsah zápisnice spochybňovali to v rámci opravných prostriedkov a pod., že tá cesta toho nahrávania viedla takto a ja stále hovorím, že my naozaj niekedy tak uvažujeme, že sme ako chudobní príbuzní, že toto by súdy mali zabezpečovať, ako to povedal naozaj to posielat' s prepisom a vôbec teda aj napr. tie skenovacie veci vôbec niečo fungujú na Ústavnom súde úplne bežne tak ako ja poviem úprimne, že keďže som tam teraz ja veľa krát oči otváram ako sa to dá, veľa vecí sa naozaj dá a je smutné len ako vlastne nie sú to moje slová kancelára ústavného súdu, že je smutné, že sa to dá až na tom ústavnom, keď to má ísť z okresu, on naozaj veľmi rozumne povedal, že mi teda toto máme, keď som to schválila a on povedal, že na to je fajn my aj tak dôjde spis z okresu a my ho musíme my skenovať, aby sme my dodržali to, čo sme si my tu kultúru a úroveň tu nasadili na Ústavnom súde. Aj tak musíme ten spis okres.. to znamená ono by to malo ísť elektronickou všetko formou, že od začiatku, ale stále sa hráme, akože na niečo nie je na niečo toto, takže aj toto je lebo hovorím presne na civil povedia, že nie sú prostriedky tak to je.
- Ak dovoľíte ja sa k tomu dotkne v tomto smere, že nechápem postup okresných a krajských súdov pokiaľ vykonávajú dokazovanie na pojednávaní, že sami pre seba si nerobia zápisnicu, pretože neviem si predstaviť ako potom píšú rozsudok, kde majú zakomponovať hodnotenie toho dokazovania, keď teraz ako sa nám ukazuje, že na odvolačke sa bude viac dokazovať tak si to dosť dobre neviem predstaviť prečo tu zápisnicu hlavne pre seba nerobia a ja už som sa v Žiline vyjadřila, že pokiaľ mne príde vec, kde nebude len cédečko, tak ja ten spis vrátim, aby urobili prepis všetkého z tých záznamov, pretože ja nie som ochotná to počúvať, pretože to budem počúvať ja a potom druhý a tretí člen senátu a to je to má, aký význam efektívnosti, pretože nevidím dôvod prečo sa tie zápisnice v takýchto veciach nerobia. Hoci zákon nám nehovorí, že sa nesmú vykonávať to sme viem si to predstaviť v jednoduchých veciach, kde v podstate ani nič sa nedeje tam len prišlo, predstúpil a rozsudok, ale tam, kde sa vykonávajú dôkazy, tak to prepáčte to neviem pochopiť sudcu, ktorý nie vykoná zápisnicu.
- Že by to malo byť...
- Ja len k tomu krátku poznámku, že ja sa stotožňujem s predrečníkmi v tom zmysle, že ja si myslím, že tu je priestor pre dovolací súd jednoducho vyvolať objektívny tlak a pretože je tu objekt. Spoločenská objednávka jednoznačné zrýchlenie procesov, ale zrýchlenie

neznamená zníženie kvality procesov, čiže to takejto nahrávky jednoducho nepomáhajú ku kvalite rozhodovania. Ja si neviem predstaviť ani ako advokátovi som jednoducho vôbec pripravoval kvalitné odvolanie, ak nie sú zápisnice ja vôbec neviem, čo môžem čakať, čo čítať ako chápe vyjadrenie odvolací súd, my vždy robíme potom samozrejme revíziu kontrolu zápisnice z najmä ak ide o dôležitého svedka či ten prepis je, my robíme tú prácu aj v úvodzovkách aj pre kvalitu súdu, súdneho rozhodnutia v tom, že my informujeme súd, že tam sa ten prepis urobil vládne tam to slovo bolo povedané inak, alebo zapisovateľka to inak zachytila, ale bez zápisnice napísanej ja si neviem predstaviť rozhodovať na odvolacom súde, čiže ja si myslím, že jednoducho z Dr. Čirčom čo hovoria spis zásad, ktoré sú povedané, že treba sa dať do pozície zákonodarcu určite takto nechcel čiže, ale ten tlak potom ak príde z dovolacieho súdu rozhodnutie bude sa opakovať jednoducho, ak sa vyvolá potom aj verejná diskusia tam si môžeme ako profesné organizácie pomôcť, tak jednoducho to ministerstvo spravodlivosti bude mať ťažšiu voľbu vysvetliť prečo ten prepis nie je. Čiže nie je cieľ pridať prácu okresným súdom si vyvolať tlak, aby si jednoducho technicky zabezpečili súdy.

- Keď môžem dodať iba myslím si, že tento problém ešte aj v tom často, že tie nahrávky nie sú kvalitné, že či ste mali možnosť počuť nejaké nahrávky, že ani neviete presne, čo povedal niekto niekedy, takže potom je problém aj s vykonávaním prepisu toho záznamu, že nerozumiete vy tak ani ten kto bude vykonávať ten záznam, ale akože tie možnosti riešenia sú vlastne 2 v tomto prípade jedna možnosť je tak, že sa budú robiť reálne predpisy tých nahrávok pojednávaní, ktoré tam sú alebo druhá možnosť je tá, že sa povie, že budú sa vykonávať zápisnice tak ako sa doteraz podľa starej úpravy vykonávali s tým, že sa budú vykonávať aj záznamy a strana, keď bude chcieť tak bude môcť namietať voči zneniu zápisnice a poukazovať na to, že tu nejaká nahrávka. Ja by som sa skôr prikláňal k tej verzii, že vyhotovovania zápisníc, ale to už je, tzn., že bude zápisnica a voči nej je možné podávať námietky.
- Chceme len poopraviť nielen podľa starej úpravy ako viete konania pred notárom, či už konanie v dedičstve pomerene a úschova sú vylúčené zvukové záznamy, takže my ich vyhotovujeme stále, tie zápisnice a neviem si teda dosť dobre predstaviť, ako by som teda to uznesenie urobila tak, že vás obdivujem. Nielen podľa starej úpravy, ale ide to aj ďalej.
- To je to objektívne, áno.
- Je takáto situácia a my sme aj presne touto cestou išli, pretože koľkokrát naozaj sa mi chvalabohu dúfam, že ste to nezažili, ale naozaj bolo, že keď nech sa nikto neurazí, ale keď ten advokát sa správal neprimerane tak, čo bolo teraz bolo slovom proti slovu, že ma ešte keď tam nebola ani zapisovateľka lebo sudca do diktafónu diktoval tak to bolo vyslovene slovom proti slovu, my sme teda zapisovateľky aspoň mali reálne živé osoby, ktoré vždy svedčili v prospech sudcu ako ináč. To je jeden mechanizmus, ale dobre zľahčuje, ale je to nahrávanie slúžilo presne ako ste to vystihli aj na toto, pretože jednou z neho sa dalo a súčasne sme hovorili má to aj určitú aj výchovnú aj tlmiacu funkciu v tom, že aj ten advokát ale aj ten sudca, aby som to dala do poriadku si dal trošku pozor na tie možno niekedy expresívne vyjadrenia alebo to zlé správanie, keď vedel, že sa to nahráva. Proste ja si myslím, že toto túto mal tu veľmi kladnú stránku, ktorá stále pretrváva, ale toto treba zosúladiť treba nájsť ten priemer podľa mňa.

Ak nie sú žiadne ďalšie otázky, dovoľte mi ukončiť dnešné podujatie. Ďakujeme, že ste si našli čas, že ste prišli, ďakujem plénu, aj našim hosťom a teším sa na ďalšie stretnutie, dovidenia a šťastnú cestu domov.